

Winnaars en Verliezers

Rudy Geldhof

Personages Simonne, 45 jaar, nogal verwaarloosd uiterlijk.
John, vooraan de 20.
Alexander, een oud man, buur van Simonne.
Els, zestien jaar, dochter van Simonne's werkgever.

Decor De woonkamer van het afgelegen landelijk huisje van Simonne.
Drie deuren: voordeur, een deur naar de voutekamer (slaapkamer) en een deur naar de keuken. Verder een kelderluik.
Een tafel, drie stoelen, een kast, een canapé.
In een hoek: een naaimachine, rekken en kartonnen dozen waarin dweilen, handdoeken en plastic zakken gestapeld zijn.
Aan de wand: een spiegel en een rekje waarop een ouderwets radiotoestel. Op een opvallende centrale plaats: een haak in de muur, waaraan een fluitje hangt.

6 scènes. Pauze na de derde scène.

I

(Terwijl het publiek plaatsneemt, is Simonne aan het werk aan haar naaimachine. Ze stikt handdoeken of dweilen. Buiten een lampje dat haar naaimachine verlicht is de kamer donker. Simonne draagt een schort. Haar ogen zijn niet te best. Ook al draagt ze een bril, ze moet zich enorm concentreren op haar naaiwerk. Als het publiek heeft plaatsgenomen staat ze op, neemt het fluitje, doet de voordeur open en fluit driemaal. Ze hangt het fluitje terug en gaat nog even door met haar naaiwerk, tot het beëindigd is. Ze legt het resultaat van haar arbeid netjes aan de kant en maakt meer licht. Ze zet een andere bril op, doet haar schort uit en plaatst een jeneverkruik, twee glazen en een teerlingbak op de tafel. Dan gaat ze het licht boven de naaimachine uitdoen. Ze merkt niet dat de voordeur zachtjes geopend wordt. Het hoofd van Alexander verschijnt)

- Alexander (Kucht op een grappige manier)
- Simonne (Schrikt op, lacht dan) Alexander! Ge zoudt een mens doen verschieten, gij.
- Alexander (Komt binnen) Verschieten! Ge fluit me, dat ik moet komen. En als ik kom, verschiet ge.
- Simonne Ge zijt hier zo rap. Hebt ge gelopen?
- Alexander Lopen, ik? Wilt ge me dood? Nee, ik wist toch dat ge me zoudt fluiten. Het is woensdagavond. Ik was al op weg. (Hij bemerkt de jeneverfles en de teerlingbak) Ha! Ik zie het al, ge hebt me niet geroepen voor een karwei.
- Simonne Natuurlijk niet. Het is woensdagavond, teerlingavond.
- Alexander Ge durft. Ik ben van plan om mijn schade van verleden week eens fameus in te halen. Hier zie! Ik heb voldoende munitie mee deze keer. (Hij legt een stapeltje bankbiljetten van twintig op tafel)
- Simonne Ik ook, ik heb voldoende munitie. (Ze wijst naar de jeneverfles) Bedien u maar.
- Alexander Haha, zei de ongeduldige bruidegom, We doen het snel, ge vraagt er om. (Hij schenkt in) Voilà. Voor de derde leeftijd een boordevolle en voor de middelbare een vliesje. Zoals gewoonlijk.
- Simonne Ja, ja. Dat is genoeg. Ge weet dat ik er niet tegen kan. (Ze gaat biljetten van twintig halen uit een lade, die ze laat open staan. Ze legt de biljetten op tafel)
- Alexander (Gaat zitten) Zo voel ik me een echte Belg, zie, een Oude Belg, drank en spel en tekort schietend bij de vrouwen. Enfin, de laatste twintig jaar toch. Komt van de ouderdom denk ik, of van de drank...
- Simonne (Vriendelijk) Alexander! (Ze maakt het drinkgebaar) Ge hebt weeral uw best gedaan hè, vandaag.

Alexander Dus, niets te vrezen. Alles verloopt in eer en deugd. Drank en spel! (Hij drinkt zijn glas leeg)

Simonne Eh... nog eentje?

Alexander Bah, ja. Zoals de ongeduldige bruidegom zei... de rest kent ge.

Simonne (Schenkt hem in) Ge zijt in vorm, hè.

Alexander Zoals altijd, Simonne, zoals altijd. Waar ik van dit soort lekkere smeerolie aangeboden krijg, verkoop ik in ruil gezelligheid. Tja, ik heb anders niet veel reden om in vorm te zijn.

Simonne Waarom niet?

Alexander Ach, is zonder belang. Het is die dochter van me, die met die beenhouwer getrouwd is in de stad, ge kent haar. Dat gezaag! Ze zegt dat ik te oud ben om alleen te wonen. Ik zou bij haar mijn intrek moeten nemen. Ja, om mijn botten af te draaien zeker, zodat zij een leerjongen kunnen uitsparen. Ik zie me al, het vlees rondvoeren naar haar chique klanten, op zo 'n bromfiets met een mand...

Simonne Met zo 'n helm op uw kop.

Alexander Ja, daar zou ik niet te oud voor zijn.

Simonne Ze kan u toch niet verplichten.

Alexander Ze zit toch ferm te zagen. Maar dat gaat toch niet. Wat zouden ze hier in 't dorp doen, zonder mij. Wie zou al hun karweitjes opknappen. Hier een haag scheren, daar een kapot hekken herstellen. En hier laatst, ik heb uw naaimachine nog gerepareerd. Zo ben ik, ik bied hulp waar ze mij vragen.

Simonne Hier zijt ge altijd welkom.

Alexander Bij u, ja. Maar er zijn anderen. Gisteren, in het café, daar beweerden ze dat ik voor ieder uur dat ik werk een fles korte drank wil. Pff, soms laat ik me betalen met drank, dat is waar, en dan? Een stielman, wat vraagt dat niet tegenwoordig? Vierhonderd, vijfhonderd frank per uur. Minimum! Als ze mij met een fles betalen, kost hen dat tweehonderd frank, maximum! Meestal is 't van die goedkope, 150, 125 frank de fles, daar moet ik een ganse namiddag voor werken. Maar hier, hier is 't qualité de luxe. Niets te klagen. En charmant gezelschap, in eer en deugd. Simonne, op uw gezondheid. (Ze klinken)

Simonne Gezondheid.

Alexander Ge weet, Simonne, nu ge hier alleen zit, nu dat uw man weer weg is, hebt ge hulp nodig, (Hij wijst naar het fluitje) ge moet maar roepen.

Simonne (Met een fijn lachje) Natuurlijk, Alexander, natuurlijk.

Alexander Ge moet daar niet mee lachen. Een alleenstaande vrouw, en ge woont zo afgelegen hier... Weet ge wat er laatst in de gazet stond? (Hij praat beschaafder nu) Alleenwonende oude dame overvallen door dievenbende. Schedel ingeslagen. Buit 150 frank. Te verdelen onder de drie bendeleden. Elk vijftig frank. Ja, ja.

Simonne Ik ben geen dame.

Alexander En niet oud ook. Ik bedoel... maar ge hebt wel een spaarpotje, zoals iedereen. Elk vijftig frank. Ja, ja. Ge ziet, ze gaan niet duur, de alleenstaande vrouwen, tegenwoordig.

Simonne Misschien, als ik seffens uw geld afdroog, ben ik wel rijk.

Alexander Lach maar. Verleden week is er in Frankrijk iemand gevonden, met een opengesneden keel, van hier tot daar, en ik ga u zeggen...

Simonne Frankrijk, Frankrijk, dat is ver van hier. Zouden we niet beter spelen, in plaats van griezelverhalen te vertellen.

Alexander Goed, ik zwijg al. Gij levert de drank, gij zijt de baas. Ik bedoel maar, Simonne, ik ben wel oud, maar ik ben een man. Komt ge ooit in moeilijkheden, als vrouw, als uw man terugkomt bijvoorbeeld, en hij herbegint weer, dan ben ik altijd bereid u te helpen. Niet dat ik het zou kunnen halen tegen zijn spierbundels, maar...

Simonne Dat is vriendelijk, Alexander. Kom, we gaan spelen. Oh, er is geen krijt meer. (Ze gaat krijt halen)

Alexander (Kijkt haar na) Hebt ge verder nog iets gehoord van hem?

Simonne Van wie?

Alexander Van uw man, Arie.

Simonne Nee, sedert hij weg is, niets, geen brief, niets.

Alexander Ah, zoals altijd, zijn gewone doen. Salut en de kost en ge ziet me terug als Pasen op een dinsdag valt. Hij zit zeker weer in Brussel, het seizoen doen?

Simonne In Brussel, aan de kust, wie kan het weten? Zet nu uw streepjes maar.

Alexander Misschien, misschien zit hij al weer in de bak?

Simonne In de gevangenis? Dan zouden ze me toch verwittigen. Doe me een plezier, Alexander, en zwijg over hem. Hoe langer hij wegblijft, hoe liever ik het heb.

Alexander Daar kan ik inkomen. Een man die slaat, dat...

Simonne Juist. Spelen we nu

Alexander Ja. Wie begint? (Hij werpt) 64.

Simonne (Werpt) 62.

Alexander Ik begin. Spijtig. Opgaandersgeluk is meestal van korte duur. Maar wacht. (Hij schudt de teerlingen, spuwt er op) Is toegelaten, hè.

Simonne Ja, maar niet zeuren.

Alexander Nee, deze keer niet, beloofd. Daar, 105. Ik bluff. (Hij veegt een streep uit)

Simonne Bluffen met 105?

Alexander Altijd. 105 in één worp? Bluffen. Altijd.

Simonne (Werpt) Ja, te weinig.

Alexander Ziet ge wel. (Hij veegt nog een streep uit) Geen geluk in de liefde, is geluk in 't spel. Als dat beginnersgeluk maar blijft voortduren tot we stoppen, dan zult ge me niet horen klagen.

Simonne (Heeft geworpen) 70. Te weinig. (Ze werpt nog eens) 162. Dat is genoeg.

Alexander Dat denkt ge maar. (Hij werpt) Zand! Zand! Oh! Oh! (Hij veegt al zijn strepen met één veeg uit) Beginnersgeluk, wat zeg ik! Hoeregeluk! Dat heb ik. Als dat zo voortgaat! Kom, veertig frank. (Hij neemt twee briefjes van twintig van Simonne) En een proefje van de bronnen van Spa. (Hij schenkt zich in)

Simonne (Ineens) Ssst.

Alexander Wat is er?

Simonne Ik denk... dat ik iemand hoor aan de achterdeur.

Alexander Is ze op slot?

Simonne (Knikt. Ze luistert)

Alexander Wie kan dat nu zijn? Arie?

Simonne Nee, dat kan niet.

Alexander Waarom niet?

Simonne Die zou toch niet langs de achterdeur sluipen. (Quasinonchalant, ongeruster dan ze wil laten merken) Ik ga die toch ook maar sluiten. Ze moeten maar kloppen. (Ze begeeft zich naar de voordeur. Deze vliegt open)

John (Komt binnen. Lederen jekker, modieuze bril met zeer donkere glazen, valies in de hand. Zijn gedrag getuigt van een grote onzekerheid, die hij - niet altijd

met succes - weet te verbergen achter een zelfverzekerde, hautaine houding. Hij overschouwt snel de kamer, bemerkt Simonne en Alexander. Deze trekt zich voorzichtig terug achter de tafel) Eh... ik ben hier toch bij Arie, Arie Lejeune?

- Simonne (Automatisch) Ja...
- John Is hij er niet?
- Simonne Nee.
- John Nee? Waar is hij dan?
- Simonne Ik weet het niet.
- John Hoezo, ge weet het niet. (Hij bekijkt haar scherp) Gij moet Simonne zijn, zijn vrouw, dan weet ge toch waar uw man is.
- Simonne (Herpakt zich) Ik ken u niet. Wie zijt gij, zijt ge van de politie?
- John (Smalend) Van de politie! Ik! Luister, ik ben hier voor Arie, waar is hij?
- Simonne Ik zeg u dat ik het niet weet. Hij is vertrokken, een maand geleden. Ik weet niet naar waar. Ik heb niets meer gehoord van hem. Wie zijt gij?
- John Hij is vertrokken! Dat kan niet. Heeft hij geen bericht gelaten voor mij?
- Simonne Nee. Ik weet niet eens wie ge zijt.
- Alexander Jongmens, (Hij spreekt een soort beschaafd) de dame vraagt u beleefd dat ge u bekend zou maken, en aangezien ge niet van de politie zijt...
- John Shut up, you.
- Alexander (Deinst terug)
- Simonne Wat moet ge van Arie? Verklaar u toch eens nader.
- John Ik heb iets te bespreken met hem. Hij is er niet. Dus bespreek ik het met u. Onder vier ogen. (Indringend) Kan dat? Thanks. Vooruit, cowboy, spring op uw paard en wegwezen, op een drafje. Dit is een privéaangelegenheid.
- Alexander (Bekijkt Simonne, die na een aarzeling teken doet dat hij beter weggaat)
- John (Tot Alexander) Is dat van u? (Hij neemt de bankbiljetten van Alexander van de tafel, bekijkt ze spottend en overhandigt ze hem)
- Alexander (Steekt ze op zak. Hij is bang en hoogst verwonderd dat Simonne zich zomaar laat doen van de indringer. Fluisterend, terwijl hij langs haar loopt) Is dit wel verstandig van u? Eh... ik spring morgen eens binnen

Simonne (Knikt)

John Spring nu maar op uw paard, cowboy. (Hij houdt de deur voor hem open)

Alexander Cowboy, cowboy, ge ziet nie goed zeker, gij met uw zonnebril. (Tot Simonne) Ge weet, als er iets is... (Hij maakt het fluitgebaar en gaat snel naar buiten)

John (Doet de deur dicht) Wie is dat, dat stuk folklore?

Simonne Gewoon, een gebuur, Alexander.

John (Werpt ondertussen een blik in de andere kamers) Alexander! Oh, die. (Spottend lachje) Arie heeft me verteld over hem. Alexander, de moderne dorpsidoot, de klusjesman, die u een fluitje cadeau gedaan heeft, en...

Simonne (Ineens kordaat) Ik vind niet dat ge het recht hebt om rond te neuzen in mijn kamers, wie ge ook zijt.

John Ga zitten. (Hij doet zijn zonnebril af) Luister nu eens goed. We gaan niet verder rond de pot draaien. Uw man en ik, wij hebben samen in de gevangenis gezeten. Wij hebben vier maanden dezelfde cel gedeeld. Hij is vrijgekomen een maand geleden. Ik ben vrij van vandaag. Wij hebben een afspraak, Arie en ik. Hier. Nu. Waar is hij?

Simonne Ge hebt gezeten met hem. In dezelfde cel.

John Ja, waar is hij?

Simonne Luister jongen, Met de beste wil van de wereld, ik weet het niet. Drie, vier weken geleden is hij vertrokken, zonder te zeggen naar waar. Hij doet dat zo dikwijls. Hij is altijd zo geweest. Hij is bijna nooit thuis.

John Dat weet ik, ja. Maar we hebben een duidelijke afspraak, hier, nu.

Simonne Wat kan ik u meer zeggen. Ik weet niet waar hij is. Ik kan u niet helpen. (Ze staat op)

John (Laat zich op een stoel zakken) Heeft... heeft hij nooit gesproken over me? John, John de Playboy, zo noemden ze me daar.

Simonne (Schudt het hoofd)

John Heeft hij geen berichtje gelaten? Ergens een contactadres?

Simonne Nee.

John (Springt ineens op) Wat was dat? Dat lawaai.

Simonne Weet ik niet. Alexander die weggaat? Het hekken?

John Hoelang is hij weg? Vier weken? Ge moet toch een idee hebben waar hij kan zijn.

Simonne Meestal, meestal doet hij ergens het seizoen, als buitenwipper in een privéclub of in dancings...

John Waar? Waar?

Simonne Aan de kust, in Brussel. Ik heb hem iets horen mompelen over het buitenland. Wie weet dat?

John Godverdomme! (Ineens) Hij heeft een revolver, met knaldemper, een Lüger of een Browning... dat weet ge toch?

Simonne Eh, ja...

John Heeft hij die mee?

Simonne Ik weet net niet. Ik denk het wel.

John Dan... dan is hij misschien op iets uit. Eerst wat provisie gaan opdoen, alvorens wij samen... Shit, het kan niet dat hij onze afspraak vergeten is. Hij komt vast wel, morgen al, of vandaag nog. Ik ken hem, hij kan me niet vergeten zijn. Godverdomme, Arie! (Hij herpakt zich) O.K., ik wacht hier op hem. Er zal niets anders opzitten. Ge zult mij zolang moeten logeren.

Simonne Maar... dat kunt ge toch niet eisen...

John Maar ik eis dat niet. Ik ben hier uitgenodigd door uw man. Die afspraak met hem, dat is dringend. Ik wacht hier op hem.

Simonne Wat is er wel zo dringend aan?

John (Uit de hoogte) Ha! In onze cel, hoe moet ik dat zeggen, daar hebben wij zo samen wat toekomstplannen gesmeed. Ge weet waarom uw man zat? Wegens een... tegenslagje bij zijn laatste... inbraak. Wel, wij zijn van plan om in de toekomst als duo samen te werken zonder dat soort tegenslagjes, als ge me begrijpt...

Simonne Mijn man zat niet wegens inbraak. Hij zat omdat hij als buitenwipper van zo 'n privéclub iemand een blauw oog geslagen had, en die iemand was toevallig een politiemans in burger. Daarom, om één van zijn domme vechtpartijtjes heeft hij gezeten.

John Haha! Arie heeft me ingelicht. Ik weet dat hij u altijd dat soort smoesjes wijsmaakt. Mijn vrouw, die is simpel, die weet bijna van niets, zei hij altijd, en ik houd haar dan ook simpel.

Simonne Simpel...

John Zei hij altijd, ja.

Simonne Mijn man is dus een inbreker, volgens u, een soort... gangster.

John Een inbreker? Kijk, dit wil ik wel kwijt. Hij is een naam. In het milieu, in ons milieu is hij een naam, een begrip. Arie, de Woeste.

Simonne Oh. Neem dat het zo is, is het niet wat gevaarlijk om dat hier zomaar rond te bazuinen?

John Och, waar bazuin ik het rond? Hier. Gij legt hem toch nooit een stro in de weg. Ge zijt veel te bang voor hem. Niet zo?

Simonne Jaja... (Na een korte poos) Waarvoor hebt gij gezeten?

John Ik? (Hij zwijgt er liever over, hij heeft gezeten om een bagatel) Ik heb een dubbele moord gepleegd... koning Boudewijn en Fabiola.

Simonne Ge moet het mij niet zeggen.

John Ben ik ook niet direct van plan.

Simonne Hebt ge lang gezeten?

John Dat is een betere vraag. (Hij rammelt het af) Eerst het weeshuis. Dan de verbeteringsgestichten, een stuk of drie. Dit nu was mijn eerste serieuze, volwassen gevangenis. Vijf maanden, waarvan vier in een cel met uw man. Ze hadden mij geen betere opleiding kunnen geven. Arie, iedereen ging opzij voor hem, de cipers het eerst. Als wij samen door de gang liepen, Arie met zijn paar schouders en die prachtige snor van hem, ha, ik moest van niemand bang zijn met zo 'n celgenoot. En, wij hadden er de tijd om een paar plannetjes te maken. Wacht tot hij terug is, dan gaan wij samen...

Simonne Jaja, gij tweeën samen. Ge doet maar. Maar ge begrijpt, ge moet mij daarbuiten laten. Ge kunt hier niet blijven. Geef mij uw adres, dan zal Arie u wel schrijven als hij terug is. En verder...

John (Schreeuwt, slaat met zijn vuist op tafel) En verder houdt ge uw smoel, ik heb geen adres, dit is hier mijn adres. Ik heb besloten dat dit hier mijn adres is tot Arie terug is. En als John iets besloten heeft, verandert niemand daar iets aan, zeker niet zo 'n looser als gij.

Simonne (Is teruggedeinsd) Loezer?

John Ziet ge, zo moet ge aangepakt worden, eens op tafel slaan, ik weet het van Arie. Arie heeft me over u ingelicht. Ik weet alles over u.

Simonne Alles? Dat is veel.

John Niet te veel voor mij. Eens nagaan? Uw ouders waren leerlooiers, ge zijt van hen weggelopen voor Arie, toen ge zestien waart, een wilde schoonheid.

Simonne Dank u.

John Maar later zijt ge simpel geworden...

Simonne Jaja, dat wisten we al.

John Het zat in de familie, zegt Arie.

Simonne Tiens, in het dorp vertellen ze dat ik suf geworden ben van de slagen die ik jarenlang heb moeten incasseren van Arie.

John Arie is bijna nooit thuis en gij komt aan de kost met naaiwerk. Uw ogen zijn slecht, ge hebt drie brillen. Klopt?

Simonne Ja...

John Ge leeft gierig. Aan eten geeft ge geen geld uit. Ge houdt kiekens, konijnen, een groententuin. Haha... de echte boerenbuiten. Een aardig spaarpotje hebt ge ook. (Hij neemt haar stapeltje bankbiljetten in zijn hand)

Simonne (Neemt ze hem af) Als gij het zegt...

John En ge hebt een hekel aan de hobby van Arie: boksen. (Ineens) Waar is het dat hij traint? Waar staan zijn spullen?

Simonne In het schuurtje.

John Ha, dat ga ik even bekijken. Waar is dat schuurtje? Daar? (Hij wijst naar buiten. Simonne knikt. Hij gaat naar buiten)

Simonne (Schiets onverwacht in actie. Ze stopt het geld in de lade, sluit ze en zet de teerlingbak, de fles jenever en de glazen weg. Ze is erg ongerust. Even twijfelt ze of ze de voordeur zal op slot doen, maar ze durft het niet)

John (Komt op met twee bokshandschoenen om zijn hals. In de hand heeft hij een gebitbeschermer en boksbeugels. Hij doet de boksbeugels aan) Maar dit, vertel eens, waarom heeft hij zijn boksbeugels niet meegenomen? Hij heeft ze altijd mee, vertelde hij me.

Simonne Oh, dat? Hij heeft er meerdere.

John Ah. (Hij steekt nu de gebitsbeschermer in zijn mond en schaduwbokst. Hij neemt de gebitbeschermer uit zijn mond) Ziet ge. In de cel, daar heeft hij me al een en ander geleerd. Ziet ge. Haha... (Ineens) Wat is dat?

Simonne Niets. De deur van de schuur? Ge zijt ergens bang voor, gij. Zenuwachtig...

John Bang? Nee, op mijn hoede. Iemand die leeft zoals ik, moet voortdurend op zijn hoede zijn. (Hij doet de deur op slot) Maar hier ben ik veilig. Bij Arie. Ha! (Hij kijkt rond) Het is me hier anders wel het stenen tijdperk. Bezie me dat. Ik wist niet dat het zo erg zou zijn. Arie had het me meer beschreven als een... goed ingerichte fermette. Hij had het over een open haard.

Simonne Arie, die vertelt veel.

John (Schenkt geen aandacht aan haar opmerking) O.K. Waar staat uw bed? Daar?

Simonne Eh... Waarom?

John Oh, oh. Ge denkt toch niet dat ik met u onder de wol ga kruipen. Haha. Ik heb in maanden geen vrouw gehad. Wat ik nu zou nodig hebben is een vrouw, een stoot! Bah, zelfs dat niet, ze noemen mij de Playboy, maar er is niemand die zo makkelijk zonder kan als ik.

Simonne Ah zo.

John Juist omdat ik een playboy ben. Cool, meester van mezelf. Vrouwen, daar moogt ge niet de slaaf van worden, dat is iets waar ge u alleen mee bezig houdt, als ge ze daarna beter kunt gebruiken. Ik slaap dus hier, in de zetel. Daarbij, al had gij nu al de rijpe dingen van Sofia Loren toen ze twintig was, dan nog zou ik niets durven beginnen met u. Arie, dat is een vreselijk jaloers beest.

Simonne Oh ja?

John Mijn jenevers en mijn vrouw, zei hij altijd, hoe slecht ze ook smaken, daar moeten ze afblijven, daar heb ik mijn lippen aan gezet. Van drank gesproken, schenk me eens een pilsje in.

Simonne Ik heb nooit bier in huis.

John Wat hebt ge dan wel?

Simonne Jenever.

John Ik kan dat niet ruiken, jenever.

Simonne Arie, die...

John ... kon dat wel. Soms een fles per dag, zonder er last van te hebben, ik weet het wel. Morgen haalt ge me een bak pils. En sigaretten. Zonder filter. (Hij steekt een sigaret op) En verder, is er een radio? (Hij bemerkt het ouderwets toestel) Ja. Werkt dat wel?

Simonne Jaja...

John Haal me een deken. Morgen wekt ge me voor het nieuws van zeven uur. Verstaan? Vooruit, een deken.

Simonne (Gaat een deken halen, in de voutekamer)

John En voor de rest: als iemand vraagt wie ik ben, zeg dan dat ik een student ben, een familielid van uw man. Verstaan? En die cowboy, die Alexander, die moet hier niet te dikwijls meer komen. Hij werkt op mijn systeem met zijn oud vel. Het is hier zo al pittoresk genoeg. God! Wat een achterlijke toestand is dit hier. Verwondert me niks, dat Arie hele dagen uithuizig is. (Ondertussen installeert hij zich: hij hangt zijn lederen jekker op een stoel naast de canapé. Daarnaast plaatst hij zijn koffer. Hij gaat languit op de canapé liggen) Godverdomde Arie, klootzak! Waarom is die hier nu niet. Een maand lang heb ik de dagen zitten aftellen...

Simonne Uw schoenen.

John Die houd ik aan. Zet de radio aan en geef me dan toch maar zo 'n slok van Aries jenever. Vooruit.

Simonne (Gehoorzaamt, ze stelt de radio af op een programma met belcanto)

John Iets met meer kloten, zoek verder. Ja, dat is het. (Er is een stevige instrumentale jazz hoorbaar) Haha, de jaren dertig, zoals in de oude films op de TV in het gestic: deukhoeden, gestreepte pakken, Cadillac's en blondines met decolletés tot hun navel... De Maffia, het Syndicaat...

Simonne (Zet de muziek heel zacht. John kijkt op) Luister, jongen. Ge kunt hier één nacht blijven, maar als Arie er morgen niet is, dan zult ge moeten...

John Ophoepelen. Is het dat?

Simonne Ja...

John Goed. Dat bespreken we morgen wel. Ge kunt gaan slapen nu. De muziek! Zachtjes, dat ik kan slapen.

Simonne (Aarzelt nog even) Goeienacht.

John O.K., see you tomorrow, nice dreams...

Simonne (Gaat af naar de voutekamer)

John (Gaat nog even op in de viriele muziek. Hij haalt een muntstuk uit zijn zak dat hij voortdurend omhoog werpt om het telkens met de kopzijde op de rug van zijn hand te laten neerkomen. Het lukt hem niet. Hij wordt overmand door een gevoel van onmacht) Arie, verdomde lafaard, waarom zijt ge hier niet? Waar zou die nu godverdomme uithangen, Arie, smeerlap, son of a bitch...

II

(Ruim een week later. Simonne is aan het werk aan haar naaimachine, ze legt de laatste hand aan een zomerjurk. Ze is gekleed in een luchtige jurk. Ze draagt geen schort. John doet het spelletje met het muntstuk: het lukt hem niet zo goed, het muntstuk valt zelfs verscheidene keren op de grond. Hij is nerveus, hij verveelt zich. Voor de rest is het duidelijk dat hij hier al een tijdje is: hij en Simonne zijn elkaar al gewoon geraakt. Zijn nervositeit vindt haar oorzaak niet zozeer in zijn relatie met Simonne, maar komt door het niet opdagen van Arie, het opgesloten zitten, de verveling)

- John Simonne, hebt ge nog niet gedaan, dat geronk van uw naaimachine hele dagen... Simonne! Ik krijg er de tering van.
- Simonne Bijna gedaan. (Korte poos) Gij zoudt anders ook op mijn zenuwen kunnen werken, met uw vijffrank stuk... hele dagen. Waarom doet ge dat?
- John Het is een truc van Arie. Verdiende hij onze sigaretten mee in de gevangenis. Hij kon het tien keer na elkaar op de kopzijde laten neerkomen. Hij alleen kon dat. (Het muntstuk valt opnieuw op de grond) Verdomme! (Hij schopt het muntstuk kwaad weg)
- Simonne Hela. Dat is geld.
- John Geld? Iets is pas geld als er drie nullen achter staan. Alles daaronder is zakgeld voor schooljongetjes, huishoudgeld voor huismoedertjes. (Hij heeft de bokshandschoenen aangetrokken en bokst tegen de wand)
- Simonne John! Is dat nu nodig? Seffens vallen de kaders van de muur.
- John Tegen wie moet ik anders boksen? (Hij begeeft zich naar Simonne, al schaduwboksend) Tegen u? Hé? Als ge gedaan hebt, dan moogt ge mijn sparringpartner zijn. Haast u wat. (Hij bekijkt haar werk) Wat is dat, krijgt ge weer serieus werk van uw baas, dat is warempel eens geen dweil en geen handdoek. Dit is een onvervalste jurk.
- Simonne Ha, ge ziet dat ik het nog kan als het nodig is. Ik mag dan al drie brillen hebben, zo slecht zijn mijn ogen nu ook weer niet.
- John Is het voor uzelf?
- Simonne Het is voor de dochter van mijn baas.
- John Ha, ik dacht al dat het voor uzelf was, dat 't in uw bovenkamer geslagen was, omdat ge weer een man in huis hebt... Een jurk met kantjes! (Hij doet de bokshandschoenen af, werpt ze op de canapé en raakt de jurk aan)
- Simonne John, kijk wat ge gedaan hebt. Mijn riem. Ze is losgeschoten.
- John Goed. Ge hebt dus gedaan met naaien. Ik zet de radio aan.

Simonne Doe niet zo kinderachtig. Help me liever. (Terwijl ze zich bukt en de riem onderzoekt)

John Die eeuwige riem van u. Dat is nu al de derde keer vandaag dat ze losschiet. Waar is de tang?

Simonne (Reikt hem de tang aan)

John (Herstelt de riem)

Simonne Gaat het?

John Ja, ja...

Simonne Ik moet zeggen ik heb me toch verbeterd met u in huis. Weet ge wat Arie deed als hij gedronken had? Dan sloeg hij mijn machine kapot. Gij herstelt ze tenminste.

John Het moet zijn dat ge hem reden gaf om ze kapot te slaan. (De riem is hersteld. De tang valt uit Johns handen. Hij bekijkt en betast zijn handen)

Simonne Wat is er?

John Mijn handen.

Simonne Hebt ge u geblesseerd?

John Nee... ik weet niet. Soms heb ik last van een soort reuma in mijn handen. Ik voel het weer.

Simonne Reumatiek. Op uw ouderdom? Ge hebt u bezeerd met dat boksen. Dat is het.

John (Onvriendelijk) Shut up. Ik heb het al van mijn vijftien. Het is iets dat een opvoeder mij gelapt heeft, in mijn eerste verbeteringsgesticht.

Simonne Dat kan niet. Reumatiek, dat is niet besmettelijk.

John Maar ge kunt het wel krijgen als ge uren in ijskoud water moet zitten met uw handen.

Simonne (Bekijkt zijn handen) Heeft hij u dat laten doen, die opvoeder?

John Ja, kreeg hij een kick van, als hij ons daar mee kon straffen. Een kick en een stijf onderdeel omdat wij zo voorovergebogen stonden in het water.

Simonne John!

John Ah, ik zou hem nu eens tegen het lijf willen lopen. Ik ben geen vijftien meer nu.

Simonne Ge moet ze warm houden, dat helpt. Wacht.

John Laat maar.

Simonne (Neemt een paar wollen handdoeken en wil ze rond de handen van John wikkelen)

John Nee...

Simonne Zet u neer. Ge zult zien, het zal minder pijn doen.

John (Laat zich naar een stoel leiden. Hij tracht te verbergen dat hij niet ontevreden is met deze verzorging. Hij bekijkt Simonne, die zeer doeltreffend zijn handen omwikkelt. Met een vrije hand grijpt hij ineens haar arm vast, hij kijkt op haar uurwerk hoe laat het is. Vol ergernis, vooral om aan de tederheid van het moment te ontsnappen) Godverdomme, half acht. Ik heb het nieuws weeral gemist.

Simonne (Terwijl ze zijn handen verder omwikkelt) Het nieuws, waarom wilt ge toch altijd het nieuws horen?

John Misschien vernoemen ze mijn naam wel.

Simonne Dat zal wel. Wegens die moord op Boudewijn en Fabiola zeker!

John Het is niet om te lachen. Ik heb tegenslag gehad, op mijn weg van de gevangenis naar hier. Ik wou niet met lege handen aankomen hier, bij Arie.

Simonne Wat hebt ge gedaan?

John Ik... ik heb iemand neergeslagen, in een steegje... een vrouw. Ik dacht...

Simonne Ge wou haar beroven?

John Natuurlijk. En zij is ongelukkig gevallen. Ze lag daar maar... het geschreeuw... het bloed... in een flits heb ik het gezien, ik ben direct weggelopen. Misschien mankeert haar niets, misschien...

Simonne ... is het erger, bedoelt ge.

John Ja, dan zoeken ze me nu. Als iemand me gezien heeft...

Simonne Is het daarom dat ge hier geen stap durft buiten zetten? (John antwoordt niet) Ik kan dat toch allemaal moeilijk geloven van u. Ge zijt toch niet echt zo... mensen neerslaan...

John (Zijn handen zijn verbonden. Hij veert geprikkeld recht) Natuurlijk niet! Dat lichte werk, die kruimels die ge op straat vindt, dat is niets voor mij. Wat Arie en ik samen gaan doen, dat telt. Dat is op niveau. Maar godverdomme, waar

blijft hij toch. Dat is nu al meer dan een week dat ik wacht op hem. Hoe is dat nu mogelijk. Vier maanden zitten we samen in het kot, vier maanden lang maken we onze plannen op, uiterst gedetailleerd. Als start was er niets voor mij, een Villa Rosita, hier ergens in de buurt, er woont een rijke stinker, een dokter, met een Maserati voor de deur. En nadien, in Luik, daar wist hij van een makkelijke bankfiliale. Hij wist van dingen in het buitenland! Alles hadden we in onze kop, plattegronden van gebouwen, de auto's die we zouden gebruiken. Voor alles was gezorgd: connecties, alibi's, onderduikadressen over de grens mocht het mis lopen. Ha! Het was goed voorbereid: hij de kracht en de revolver en het precisiewerk, en ik de snelheid achter het stuur. En wat gebeurt er nu? Arie is niet op de afspraak, spoorloos!

- Simonne Ik... ik denk dat ge vergeefs zit te wachten. Hoe dikwijls moet ik het u nog zeggen. Arie, was, is altijd een dronkaard geweest en een bruto. Vooral met mij. Maar hij is nooit een zware bandiet geweest, zoals in de films, hij deed altijd het seizoen ergens, als buitenwipper in privéclubs...
- John Ach hou op. Dat werk als portier, dat is maar een dekmantel, een middelje om zich middenin het milieu te bevinden. Arie, in het milieu is hij iemand naar wie opgekeken wordt, een echte, een harde. Iemand met invloed. Hij heeft mij opgeleid. Ik was zijn beschermeling. En nu, nu laat hij me hier stikken in dit gat. Als hij niet opduikt, dan zit ik hier vast.
- Simonne Vast? Waarom?
- John Misschien wordt ik gezocht, remember. Van zodra ik mijn kop vertoon... En zelfs al zou ik weg willen, dan heb ik poen nodig. Zoudt gij me dat geven, poen? Veel poen?
- Simonne Geld? Ik heb geen geld.
- John Ha! En daarbij, ik moet wachten op hem, ik heb hem nodig. Hij heeft de ervaring. Verdomme! Hij moet terugkomen! Hij moet!
- Simonne Niet voor mij. Voor mijn part mag hij gerust nog wat wegblijven.
- John Ge durft dat zo maar te zeggen. Omdat hij u soms eens hard aanpakte. Zoudt ge 't hem in zijn gezicht durven zeggen?
- Simonne Natuurlijk niet.
- John Wel, zwijg dan.
- Simonne Jongen toch, doe niet zo nerveus. Wat hebt ge toch vandaag? Kom, ik schenk u een biertje in. (Ze gaat af naar de keuken)
- John Biertje, biertje. Dat is alles wat er hier is. Al meer dan een week lang. Geen geld, geen TV, ik zou wel eens een goeie gangsterfilm willen zien. Zo 'n gauwe ouwe, Humprey Bogart, yeah man... take it easy, man...

Simonne (Reikt John het flesje pils aan)

John (Drinkt, met omwikkelde handen) En gij, gij zijt mijn enig gezelschap, hier. (Hij onderdrukt een misprijzend gebaar)

Simonne Dat is uw eigen schuld. Er mocht niemand komen.

John Juist.

Simonne (Voorzichtig) Zou, zou ik toch Alexander niet eens vragen voor een spel met de teerlingen. Met drie is 't toch plezanter...

John Nee. Die dorpsclown heb ik niet nodig. Ha! In een stad was dat allang omvergereden, zoiets. Shit! Wat een strontboel. Bezie me dat. Waar ik moet slapen. Slechter dan in de gevangenis. (Hij drinkt) Een pilsje. Er is niet eens een koelkast hier. Het smaakt naar lauwe pis. Waarom kunt ge die niet in de kelder zetten, die bak bier? Waarom is die trouwens op slot, uw kelder?

Simonne Er staat een halve meter water in de kelder.

John Een halve meter water! Ge verstoort er uw geld, bedoelt ge.

Simonne Ge zijt wel vriendelijk moet ik zeggen. Ik logeer u al die tijd, ik ben dat niet verplicht. Ik had even goed de politie kunnen halen.

John Waarom hebt ge 't dan niet gedaan, hè?

Simonne Wel, de eerste dagen deed ge raar. Maar nadien dacht ik: hij hangt wel een beetje de harde uit, maar in de grond is hij toch een... goeie jongen.

John Wat? Wat? Ik "hang" de harde uit! Ik ben godverdomme een harde!

Simonne Jaja, natuurlijk. Maar ge kunt ook vriendelijk zijn.

John Mens, lul niet... Hebt ge echt geen geld?

Simonne Maar nee.

John Goed. Dan niet. Ik heb het trouwens niet nodig, uw geld. Ik kan voor mezelf zorgen. Is hier ergens een dancing in de buurt?

Simonne Een dancing? Er is een feestzaal, de gemeentelijke feestzaal, de andere kant van het dorp. De zaterdag zijn er bals.

John De gemeentelijke feestzaal. Goed, ik vind het wel. Zaterdag ga ik er naar toe.

Simonne Waarom? Wilt ge... wilt ge bij de jonge meisjes zitten?

John (Smalend) Nee. Alhoewel. Het zou wel eens mogen. Op dat gebied is er hier niet veel te beleven. Er is zelfs geen behoorlijk seksboek in huis.

Simonne Een seksboek? Met van die prenten met blote vrouwen. Is het dat wat ge te kort hebt, hier?

John Nee! Ik wil geld. Met geld koopt men dingen. Kleren. Ik wil wel eens iets anders aan mijn lijf.

Simonne Zal ik u iets naaien?

John Zo 'n boerenkostuum van dweilen zeker. En wat ik hier te eten krijg, niets dan groenten. Gras. Ik lijk wel een koe. Seffens kunt ge mij melken.

Simonne Ho! (Ze kijkt hem recht in de ogen. Dan) Ik eet hoe langer hoe minder vlees. Ik verteer het niet.

John Volgende week wil ik iedere dag beefsteak. En maak eens frieten. Ik bezorg u geld. Zaterdag heb ik het, in de feestzaal. Een aantal boeremeiden versieren, ondertussen hun gedemodeerde handtasjes leeghalen.

Simonne Oh, wat dom.

John Dom? Gij zijt dom. Er komt hier nooit vlees op tafel en dat terwijl ge dozijnen kippen en konijnen lopen hebt buiten.

Simonne (In paniek) Nee, nee. Die kunnen nog niet gegeten worden, die zijn te jong.

John Te jong! Ik ben geen boer, en ik ken amper het verschil tussen het voorste en het achterste van een koe, maar die beesten, die zijn overvoed. Die krijgen beter te eten dan ik. Op een dag, dan wring ik zo 'n kip de nek om en vliegt ze de pan in.

Simonne (Ineens ernstig, gevaarlijk zelfs) Dat verbied ik u. Mijn beesten, dat doet ge niet zomaar dood. Beesten, daar moet ge respect voor hebben, dat kan zich niet verweren zoals een mens, een beest. Wie aan beesten raakt, raakt aan mij. Ik heb genoeg gezien toen ik nog een kind was.

John (Verrast door haar uitval. Hij wil het luchtig houden) Wat hebt ge voor vreselijks gezien als kind? Hoe uw broers de schapen bestegen en de eenden? Kom, kom, vertel, pikante details uit Vlaanderens kleurrijk verleden.

Simonne (Schudt het hoofd) Het was mijn vader, hij was leerlooier. De mensen uit de omtrek, die kwamen met de vellen van hun dode beesten om ze te laten looien. Schaaap- en hondevellen en zo... En soms kwamen ze met de schapen en de honden zelf. Mijn vader had een oud geweer, overgebleven van '14-'18.

John Een Mauser?

Simonne Hij had de loop afgezaagd en met dat geweer schoot hij die beesten door de kop. Soms waren ze op slag dood, soms pas na twee, drie schoten. De schrik in de ogen van zo 'n hond. Het gejack. En 's nachts, 's nachts droomde ik dat ik

die afgezaagde loop tegen het hoofd van mijn vader richtte, ja... Ik droom het nog, soms.

John Proper is dat.

Simonne Een mens... als men te ver gaat met een mens, als men een bepaalde grens overschrijdt, dan kan die zich nog verweren. Een beest kan dat niet. Dat is niet eerlijk... (Ze staart voor zich uit. Er gaat iets dreigends van haar uit)

John (Is ergens onder de indruk, maar wimpelt het dan lachend af) Grens overschrijden... Ge zijt gek. Ge leeft te geïsoleerd. Hele dagen zitten naaien en rauwe groenten eten en met uw beestjes spelen. Zoals ge voor ieder dier een naam hebt, dat is ongezond, zo 'n levenswijze.

Simonne Ja... (Ze ontwaakt als het ware uit haar gepeins) Maar met mijn levenswijze ben ik nog nooit de bak ingevlogen.

John Ha, moet ge nu luisteren. Al of niet de gevangenis invliegen, dat is een kwestie van puur toeval.

Simonne Toeval? Durft gij me zeggen waarvoor gij gezeten hebt, door wat voor toeval?

John Ik? Ik zat wegens een verraad. Ik heb tientallen zaakjes gedaan en nooit ben ik gesnapt, ja, toen ik jonger was wel, de verbeteringsscholen, dat telt niet, maar ik was opgepakt omdat er geklikt was. Verraad.

Simonne Wat hadt ge gedaan?

John Handtassen verzamelen in dancings. Simpel. Mijn maten, die waren opgepakt. Ze hebben mijn naam genoemd. Ja, ja. Zij beweren natuurlijk dat ik hen verraden heb. Maar dan, als ik hoorde dat zij mij verklikt hadden, heb ik ook hun namen genoemd.

Simonne (Na een poos) Tiens, men zou de indruk krijgen dat 't een trucje was van de politie, dat ze u tegen elkaar uitgespeeld hebben, u en uw maten.

John (Fel) Wat kent gij daarvan?

Simonne En zaterdag gaat ge het weer proberen met die sacochen. Ge gaat weer de bak invliegen.

John Wie zou mij verklikken? Gij? (Hij gaat naar de keuken met zijn leeg flesje pils)

Simonne Nee, nee. Maar ge zijt zo jong. Ge moet zien uit de gevangenis te blijven.

John (Off) Ach, zeur niet. Ik ben toch veel te clever geworden. (Hij komt op) Godverdomme, de pils is op. Moet ik nu weer van die rotjenever drinken? Hoe laat is het nu?

Simonne Acht uur.

John De verveling! Acht uur, twee uur, vijf uur. Wat is het verschil. (Hij sleurt de handdoeken van zijn handen en werpt ze op de grond)

Simonne Hela. Zo gaat dat hier niet. (Ze raapt de handdoeken op en legt ze weg)

John (Neemt de bokshandschoenen, wil ze aantrekken)

Simonne (Neemt ze hem af, vriendelijk) Jongen, wees nu eens rustig. Willen we... een spelletje doen?

John Een spelletje. Weeral! Ik heb geen zin.

Simonne Toch wel, kom... (Ze zet de teerlingbak op tafel) Als men zich verveelt, is er niets zo goed als een spelletje. Misschien laat ik u winnen. Kijk, ik leen u twintig frank. We spelen voor vijf frank de inzet.

John Vijf frank! Fantastic! Marvellous!

Simonne Ge moogt beginnen...

John Ik mag beginnen! Het einde van de wereld!
(Er is lawaai hoorbaar aan de voordeur. Iemand wil binnenkomen, maar het lukt niet, de deur is op slot)

John Wie is dat? Er is iemand aan de voordeur. Ga rap kijken, vooruit. Misschien is het Arie...

Simonne Maar nee, ga u maar verbergen. Het zal Alexander zijn, of Els.

John Els? Wie is Els?

Els (Off) Simonne, zijt ge daar?

Simonne (Doet teken naar John, dat hij zich moet verbergen)

John (Gaat zich verbergen in de keuken)

Simonne (Opent de deur)

Els (Komt binnen. Zij is een eenvoudig en eerder schuchter jong meisje, maar erg aardig. Als kind is ze tegenover Simonne altijd onderdanig geweest, maar de laatste tijd is dat aan het veranderen: ze is tenslotte de dochter van de werkgever van Simonne) Dag, Simonne. Sedert wanneer doet ge uw deur op slot? (Ze ziet de teerlingbak) En speelt ge nu al op uw eentje?

Simonne Eh, ja...

Els Als de handdoeken maar klaar zijn.

Simonne Ze zijn gedaan. Ze staan in de schuur.

Els Mijn vader moet ze dringend gaan leveren. (Op een samenzweerderstoontje nu) En het voornaamste: hoe staat het met mijn kleding?

Simonne Het is zo goed als af.

Els (Bemerkt de jurk op de naaimachine en houdt hem voor zich uit. Ze bekijkt zich in de spiegel) Ah, net als op de foto in Libelle. Zeg, ge zegt er toch niets van aan mijn vader hè. (Ze doet haar jurk uit. Ze heeft een roze broekje aan waarop "Love" gedrukt is en een blauwe beha. Ze trekt de nieuwe jurk aan, die er erg feestelijk, maar toch ietwat boers uitziet: er is nogal wat kant opgestikt aan de mouwen en aan de zoom onderaan. De jurk laat haar rug helemaal bloot en heeft een diep décolleté) Als hij me hier in zou zien!

Simonne Als ge het draagt zal hij het toch zien.

Els Het is voor op reis. Ik mag voor het eerst alleen op reis. Alleen, enfin met mijn vriendin, Annie, met haar autootje. Nu ja, Annie, het is niet de plezantste, maar...

Simonne Naar waar gaat ge?

Els Naar de Cote d'Azur. Jaja, ik zaag al twee jaar om alleen op vakantie te gaan, zonder mijn ouders. Het is eindelijk gelukt.

Simonne Ge zult uitblinken in dat kleding, aan de Cote d'Azur.

Els Het is voor 's avonds.

Simonne Als ge uitgaat met de Franse jongens.

Els Ssst! Voor mij mogen er gerust wat toffere rondlopen dan hier. Zeg Simonne, ik moet direct naar huis, laat 't me nog een minuutje aanhouden. Wilt gij de pakken in mijn auto doen. Hij is open.

Simonne Eh... ja. (Ze gaat af)

Els (Van zodra ze alleen is neemt ze verschillende kokette houdingen aan, ze droomt er al van dat ze aan de Cote d'Azur is, omringd door bewonderaars)

John (Die haar de hele tijd heeft staan beloeren, is stil tot achter haar geslopen) Prachtig, hè, die Méditerranée.

Els (Slaakt een kreet. Ze deinst achteruit, langzaam, als verlamd van schrik) Wie... wie zijt ge?

John (Met een vaag gebaar naar Simonne, buiten) Familie. (Hij geniet van haar verwarring)

Els (Na een korte poos) Eh, Simonne is mijn auto aan het inladen. (Korte poos) Ik ga haar wat helpen. (Ze wil naar buiten)

John (Verspert haar de weg) Met zo 'n jurk? Zie dat ge een longontsteking opdoet. (Hij verwijdert een vuiltje van haar jurk)

Els (Laat dit toe, sprakeloos)

John Excuseer, maar ik heb iets van uw conversatie gehoord. Gij zijt de dochter van de baas van Simonne. Ge gaat dus op vakantie met een vriendin... en het is maar een droog geval, hè. (Hij lacht innemend)

Els (Aarzelt, knikt dan bevestigend)

John Wat voor merk is haar auto?

Els Een Morris Cooper.

John Mmm. Eigenlijk zoudt ge veel liever met een knappe jongen op reis gaan. Hebt ge geen liefje?

Els Eh... nee.

John Ik zou zeggen, ik ben een prima chauffeur, smijt uw vriendin uit die Cooper, rijd ik u naar het zuiden. Maar ik heb helaas geen tijd, anders, het zou me een genoegen zijn.

Els (Tracht zich te herpakken) Zijt ge familie van Simonne? (John antwoordt niet) Van waar zijt ge?

John Laten we zeggen: van de stad.

Els Student?

John Ja. Ja! Ik ben hier om te studeren.

Els Wat volgt ge?

John Wat ik volg? Eh... pang pang, criminologie.

Els Ge zit in Gent.

John Nee. In Brussel. Maar vertel aan niemand dat ge me hier gezien hebt. Als ge wist wie mijn vader is. Ik ben hier incognito. Ge moet niet bang zijn van mij. Sigaretje?

Els Eh, ja.

John (Geeft haar vuur)

Els Ik zou ook graag voortstuderen. Maar mijn vader... ik moet helpen in de zaak, hè.

John Centjes verdienen voor uw vader...

Els Wel...

John Hij zit er warmpjes in hè, uw vader. Zo 'n beetje een prominent in dit dorp...

Els Mijn vader is zoals zoveel vaders...

John Een zaag...

Els (Lacht schuchtertjes) Ja...

John ... die geen décolleté van zijn dochter kan verdragen.

Els (Lacht schuchter)

John Denkt ie dat ze zou kunnen aangerand worden door die playboys in het zuiden. (Ineens) Weet ge hoe mijn bijnaam is, in de unif: Playboy.

Els Wel, ik moet toch even gaan helpen... (Ze wil naar buiten)

Simonne (Komt op)

John Ha! Tante! Ik zeg net, wat een meesterwerk hebt ge hier bijeengenaaid, tante! Echt niks geen boerensnit van tien jaar geleden. De moderne Haute Couture.

Simonne (Nogal streng. Tot Els) Alles zit in uw auto.

Els Dank u. (Ze dooft haar sigaret)

Simonne (Tot John) Ga even in de keuken. Het kind moet zich verkleeden.

John Ja, tante. Doe ik, tante. Een beetje de plaatselijke zeden respecteren. (Tot Els) Trouwens, ik weet het toch al: "Love" in zwarte letters op roze achtergrond. (Hij verdwijnt in de keuken)

Els (Verkleedt zich snel) Hij stond hier ineens achter me. Wie is hij? Hij is familie van u?

Simonne Ja, ja...

Els Hij zegt dat hij hier incognito studeert. Dat zijn vader een hoge piet is, of zoiets.

Simonne Vertel maar aan iemand over hem.

Els Maar waarom niet?

Simonne Daarom.

John (Off) Mag ik er al in, dames? Zijn de mooie vormpjes al zedig bedekt?

Simonne (Terwijl ze Els rap uitlaat) Wanneer heeft uw vader weer werk voor me?

Els Volgende week. Een hele bestelling. Dweilen. Ik neem mijn kleding al mee, hoor. Ik kan het niet laten.

John (Komt binnen, roept) Hei! (Simonne en Els kijken op. Koel als een "playboy" gaat hij op Els af) Als ge nog eens passeert, wip dan eens binnen. O.K.? En... (Hij legt zijn vinger op de mond van Els) Mondje dicht!

Els Eh, ja. Dag Simonne, dag... (Ze gaat snel af)

Simonne (Leunt met haar rug tegen de deur. Ze kijkt John een moment aan. Van de ene kant is ze gecharmeerd door het losse bravoure van John, van de andere kant is ze een tikkeltje jaloers op Els) Tante, hè.

John Had ge liever gehad dat ik u mama noemde?

Simonne Ik dacht dat niemand u hier mocht zien...

John ... en ik vertoon me nu zelf. Wel, dit was een uitzondering. (Hij schenkt zich ondertussen een jenever in) Dit wou ik toch eens van dichtbij bekijken. Een plaatselijke inboorlinge! Ha! Dat doet zijn mond niet open, dat beeft als het een sigaret opsteekt en dat krijgt het schaamrood tot in zijn nek. Ha! En die kleren: een blauwe beha op een roze slipje. Dat is zeker de laatste mode in dit patattendorp? Loopt gij er ook zo bij? Nee, van u zal het wel zo 'n ouderwets beige zijn. (Hij lacht en drinkt nerveus)

Simonne (Bekijkt hem, langs haar neus weg) Tja, smaken verschillen. Er zijn er wel die van streepjespakken houden.

John (Drinkt. Hij snapt de allusie iets te laat. Uiterst geprikkeld dan) Wat? Wat? Streepjespakken? Daar moet ge mee opletten, met dat soort opmerkingen. Op dat punt is iemand als ik nogal gevoelig. (Simonne kan het niet laten te glimlachen. Johns woede gaat crescendo) Wie denkt ge dat ge godverdomme zijt, dat ge 't u durft te permitteren om...

Simonne Rustig, jongen, rustig. Laten we niet nerveus worden omdat hier een meisje in haar ondergoed te zien was.

John Nerveus! Nerveus! Voor dat ding? Gij zijt nerveus, met uw opmerkingen. Ik ben cool. Cool. Remember, ze noemen mij de Playboy. De John, die laat zich niet afleiden door vrouwen. De John is het die verleidt, als het nodig is. Wacht maar, tot zaterdag, in die feestzaal.

Simonne Ja, dat weten we al: ge kijkt hen in het blauw van hun ogen, uw ene hand op hun knie, uw andere in hun sacocoe. De ene hand hoeft niet te weten wat de andere doet...

John Ja, doe maar... Ze krijgt het ineens, ze heeft een helder moment. Een beetje spitsvondig doen, hè. Weet ge wat ik denk: gij zijt een beetje op uw ongemak, een beetje jaloers omdat hier net een jong meisje binnen was.

Simonne Jaloers, ik? Waarom zou ik?

John Ja, ja. Zo 'n beetje de ouwe vervallen schuur, die een jonge kerel als ik in huis heeft. Als het vlam vat, zo 'n brand hebt ge dan.

Simonne (Beledigd) Een oude vervallen schuur, hè.

John (Bindt in) Zo zeggen ze dat toch in de buiten.

Simonne Juist. Zo zeggen ze dat.

John Of niet soms?

Simonne Gelijk hebt ge. Zo zeggen ze dat... Ik geloof dat ik nog werk heb in de keuken. (Ze wil zich beledigd terugtrekken in de keuken)

John Ach stel u niet aan. Ik bedoel het niet zo. Ik ben nerveus, ja. Maar zou een mens niet. Hoelang zit ik hier al niet! Dat wachten! Wachten! Waar blijft Arie? In 's hemelsnaam! Het is om gek te worden. (Hij neemt haar bij de arm) Ik weet wel dat gij er geen schuld aan hebt. We gaan ons troosten in de drank, kom.

Simonne Ja, jongen... Arie, misschien zit hij wel in het buitenland en komt hij nooit meer terug.

John Dat kan niet.

Simonne Ach, Arie, op hem kunt ge geen staat maken. Geef me maar een jenever, kom. (John haalt haar een glas. Beiden drinken, de stemming is nogal triest. Ineens, een beetje moe) Wat doen we nu? Gaan we nu spelen?

John Wat anders? Het is dat of op elkaars gezicht zitten kijken. Haal uw franken naar boven. (Hij schenkt zich nog eens in) En drink uw glas leeg, anders gaat het hier weer een saaie boel worden.

Simonne (Gaat geld halen. Ze drinkt. John vult bij) Holala, kalmaan zeg.

John Gij begint.

Simonne (Werpt) Nog zo 'n paar en ik kan geen zes van een vijf meer onderscheiden. Ik heb genoeg. 163.

John (Werpt) 54. Gij wint.

Simonne (Wil werpen, houdt zich in) Gij... gij bekijkt graag seksboeken, hè. Ge hebt het gezegd.

John (Korte poos) Zoals iedereen.

Simonne Dàt is toch raar. Ge zegt dat ge zo koel zijt bij de vrouwen, maar seksboeken bekijkt ge graag.

John Ha! Waarom vraagt ge dat nu? In zo 'n seksboek, ge bladert daarin, maar verder hebt ge er geen last van.

Simonne Oh, ge hebt er verder geen last van. Dat prikkelt u niet, zo 'n prenten.

John Ik bedoel, het zijn foto's, die kunnen u niet lastig vallen, zoals... levende vrouwen. Hebt gij hier zo 'n seksboeken misschien?

Simonne Nee. Maar misschien... ik heb modetijdschriften, het zijn wel oude, maar... er staan toch mooie vrouwen in, in badkostuum en zo... (Ze gaat de tijdschriften halen en overhandigd ze aan John)

John (Staat op, loopt rond, de tijdschriften doorbladerend, smalend lachend) Hoho... nee, bedankt, dit is niet mijn genre. Hoho... stevig ingeregen in de baleinen, net schokbrekers van een oude Citroën. Bumpers! En die smoelen! Net paardemuilen! (Hij laat de tijdschriften op de grond vallen, naast de canapé)

Simonne (Langs haar neus weg) Maak ze niet smerig.

John (Wat het dubbelzinnige van haar opmerking. Vinnig) Wat bedoelt ge?

Simonne Ge legt ze op de grond, ze gaan vuil worden.

John (Hij bekijkt haar onderzoekend, op zijn hoede. Tenslotte, als hij merkt dat Simonne onschuldig voor zich uit zit te staren) Ah, dat. (Hij legt de tijdschriften op hun plaats) Aan wie was het? Aan mij. Ach, is dit nu een spel, voor vijf frank, voor tien frank! John de Playboy wint tien frank! Als wij spelletjes deden in de jail, was het met wat anders als inzet hoor.

Simonne Wat dan?

John Oh, we deden van alles. Bijvoorbeeld, wie won, mocht op de kneukels van de verliezer slaan. (Hij toont hoe dat ging)

Simonne Daar doe ik niet aan mee.

John Of, wie won, mocht een serieuze slok van de fles nemen.

Simonne Was er drank in de gevangenis?

John Soms. Vooruit, dat spelen we. (Hij werpt)

Simonne Voor kleine slokjes, hoor.

John 64. Uw beurt.

Simonne (Werpt) 110.

John Gij wint! Drinken!

Simonne (Wil van haar glas nippen)

John Zoals in het kot. Een stevige slok. Er waren er die de fles half uit hadden, met één worp. (Hij houdt de fles aan Simonnes mond en doet haar drinken. Als ze fel teken doet dat ze genoeg heeft) Niet genoeg. Nog een beetje. Een goeie mannelijke slok.

Simonne (Is buiten adem) Oh... mijn hoofd. (Ze giechelt) Dit lijkt me toch te mannelijk, hoor, ik draai helemaal... Ge wilt me zat maken, gij.

John Spelen we, of spelen we niet?

Simonne Hebt ge geen spelletjes waar vrouwen ook aan kunnen mee doen?

John (Denkt even na) Wel, misschien... (Hij heeft binnenpretjes)

Simonne Wat hebt ge?

John Soms speelden we strippoker. Wie verloor, deed een kledingstuk uit. Was een mooi zicht, de zware jongens in hun blootje, allemaal haar en tatoeages. Dit is iets waar vrouwen zouden kunnen aan mee doen.

Simonne Oh.

John Maar men moet wel lef hebben.

Simonne (Drinkt een slokje. Ze is wat aangeschoten) En gij denkt dat ik dat niet heb, lef?

John Dat heb ik niet gezegd.

Simonne Maar best ook. Ik begin. (Ze werpt) 164.

John Ja maar, voor wat spelen we?

Simonne Wel, ge hebt het zelf voorgesteld. Strip... dinges. Hebt ge geen goesting meer?

John Toch wel. Toch wel.

Simonne Werp dan.

John (Werpt) 103. Gij wint. (Nonchalant, alsof hij dit al duizend keer gespeeld heeft, trekt hij zijn hemd uit. Hij werpt) 14. Uw beurt.

Simonne (Werpt) 68.

John Oh. (Hij doet een schoen uit en werpt) 14.

Simonne (Werpt) 12. Mag men gelijk wat uitdoen?

John Ja. Komaan, een beetje rapper, zo geraken we er nooit.

Simonne (Doet een schoen uit. Ze bekijkt John) Hoe zei ge dat weer? Allemaal haar en tatoeages. Ik merk daar niet veel van. (Ze werpt)

John (Werpt) Gij weer.

Simonne (Doet haar andere schoen uit en werpt)

John (Werpt. Hij doet een sok uit en werpt)

Simonne (Giechelend) Gij zijt in het voordeel, ge hebt sokken aan. (Ze werpt) Aan u!

John Weeral! (Hij doet een sok uit en werpt)

Simonne (Werpt. Er valt een stilte)

John Ge verliest. Vooruit, eerlijk spelen.

Simonne Ik durf niet. (Ineens) Oh, mag dit? (Ze wil haar uurwerk afdoen)

John Nee, dat telt niet.

Simonne Ik ben beschaamd. (Maar terzelfder tijd is ze geprikkeld. Ze trekt haar jurk uit. Dan werpt ze)

John (Werpt zeer gespannen. Hij verliest. Hij trekt zijn broek uit) Wel, ge ziet, zo gaat dat, strippoker met de teerlingen.

Simonne Jaja, het is aan u.

John Wel...

Simonne Het is toch aan u.

John (Werpt)

Simonne (Werpt. Ze kijkt langzaam naar hem op) Gij verliest.

John (Kijkt van zijn slipje naar de teerlingen) Dat is niet waar. Gij hebt 44. Ik had ook 44. Kijk.

Simonne Gij hadt 43!

John Ge zijt blind van de drank, gij. Ik had 44, net als gij.

Simonne Ge speelt niet eerlijk, maar goed, we hebben dus gelijk. We herbeginnen. (Ze werpt) 32.

John (Is er zeker van dat hij een betere worp zal doen. Hij werpt) 62! Voilà. Ge moogt iets uitdoen. Ge moogt kiezen.

Simonne (Heeft alleen nog haar slipje en beha aan. Ze aarzelt, dan schiet ze in de lach) Dit gaat niet. Ik ben echt te beschaamd.

John Uw beha! Eerlijk spelen.

Simonne Eerlijk spelen! Het is gij die het moet zeggen. Ik kan het niet...

John Oh nee! Wacht! Ik zal eens tonen hoe we dat dan deden, in de gevangenis! (Hij springt naar Simonne en wil haar beha afdoen)

Simonne John! Wacht! Ge moogt niet brutaal zijn.

John Wel, doe het dan af.

Simonne (Wil haar beha afdoen, maar durft het uiteindelijk toch niet. Ze giechelt. Dan ineens ernstig) Ge gaat me uitlachen.

John Nee.

Simonne Waarom niet?

John Ge zijt niet mis. Ik hou van grote borsten.

Simonne Ben ik geen oude schuur meer?

John Nee.

Simonne (Kust John. Deze maakt zich nogal rap los uit de omhelzing. Dan kust ze hem opnieuw, teder. Lange omhelzing. Tenslotte) Kom, we gaan uw strippoker verder spelen... in mijn kamer. (Ze staat op en houdt haar jurk voor zich uit) Neem uw spullen mee. Het is gedaan met slapen in de zetel. Het wordt tijd dat ik u wat verwen. Een beetje meer comfort. En dit stomme spelletje hebben we in 't vervolg niet meer nodig. (Ze zet de teerlingbak lachend op de kast en pakt haar schoenen beet) Grote verhuis, kom. Ge zult het u niet beklagen. Gij neemt de fles, en uw kleren. Ik ga u eens echt logeren, vanaf vandaag.

John (Neemt zijn kleren en de fles jenever en volgt Simonne naar de voutekamer)

Simonne (Net voor ze binnengaat draait ze zich om) O.K., Playboy?

John O.K., baby. (Hij doet de deur achter zich dicht)

III

(Een drietal dagen later)

Simonne (Heeft een gebloemde jurk aan en schoenen met hoge hakken. Ze heeft zich mooi opgemaakt. Ze doet nog iets aan haar kapsel dat mooi verzorgd is nu, en doet een halssnoer om. Ze bekijkt zich in de spiegel. Ze is tevreden met het resultaat, al vindt ze dat haar bril het geheel ontsiert. Ze doet de bril af, maar kan nog nauwelijks iets onderscheiden. Ze probeert een andere bril, maar zet dan opnieuw de eerste bril op. Ze hoort lawaai buiten en haast zich om open te maken)

Els (komt op)

Simonne Ha, gij zijt het. Ik heb nog niets klaar voor u. Dinsdag, dinsdag zullen ze gedaan zijn, de dweilen.

Els Ik... passeerde, en ik dacht, ik ga even goeiedag zeggen... u bedanken voor mijn kleed.

Simonne Oh, maar ik ben betaald. Ge moet mij niet bedanken.

Els (Kijkt rond, het is duidelijk dat ze voor John komt. Ze durft dit niet zomaar te zeggen aan Simonne. Ze voelt dat Simonne minder vriendelijk is dan gewoonlijk) Mag ik gaan zitten?

Simonne (Blijft Els aanstaren)

Els (Tenslotte) Is hij er niet?

Simonne Wie?

Els De jongen, John.

Simonne Hij is er niet.

Els Weet ge soms...

Simonne Hij is gaan dansen!

Els Oh.

Simonne ("Simpel") Ja, met de jonge meisjes. Ze noemen hem de Playboy. Als het voor hem is dat ge komt, ge moet niet wachten. Hij zei dat het laat zou worden, dat hij misschien wel een verovering ging doen. En dan komt hij vannacht niet thuis. Zodus...

Els (Staat tenslotte op) Ge maakt me toch niets wijs hè, Simonne.

Simonne Waarom zou ik?

Els (Bekijkt Simonne onderzoekend. Ze raapt al haar moed bijeen tot het maken van een vijandige opmerking) Gaat gij seffens ook dansen, Simonne?

Simonne Ja, in mijn bed.

(De deur wordt bruusk opengestoten, John komt de kamer binnen. Hij heeft zijn jekker aan en zijn zonnebril op en ziet er nogal verformfaaid uit. Zijn hemd is gescheurd)

Simonne (Merkt eerder dan Els dat er iets niet in de haak is. Fluisterend) John, John, wat is er gebeurd?

John (Bemerkt Els) Laat me gerust, godverdomme! (Hij gaat snel af in de voutekamer)

Simonne (Tot Els) Vooruit. Ga nu naar huis. Ge ziet dat 't moment niet is.

Els Maar... zijn hemd is gescheurd. We moeten hem helpen.

Simonne Ge hebt het gehoord. Hij zei: laat me gerust.

Els Maar...

Simonne En ik denk niet dat uw vader zou lachen, moest ik hem vertellen dat ge hier komt voor hem.

Els Oh. Ik... ik kom nog eens langs.

Simonne Ja, later, later...

Els (Laat zich buiten duwen)

Simonne (Loopt rap naar de voutekamer. Off) John, ze is weg. Wat hebt ge toch. Toon eens...

John (Komt uit de voutekamer, gevolgd door Simonne)

Simonne Toon eens.

John (Laat zich op een stoel zakken. Met enige tegenzin laat hij toe dat Simonne zijn bril afneemt. Hij heeft een blauw oog. Hij voelt aan zijn tanden) Son of a bitch! Ik had niet eens de tijd om het mondstuk in te steken en mijn beugels aan te doen. (Hij haalt ze uit zijn zakken en kwakt ze op tafel) Geef me de spiegel.

Simonne (Neemt de spiegel van de wand. John bekijkt zijn blauw oog) Ik ga dit even verzorgen. (Ze gaat rap af naar de keuken)

John (Blijft zijn blauw oog maar bekijken. Hij raakt het aan. Hij schrompelt ineen)

Simonne (Komt op, met een kom water en een handdoek. Ze bet het oog) Het is niet zo erg. Er is geen open wonde. Is er wat met uw tanden?

John (Voelt aan zijn tanden) Het bloedt niet. Maar ik voel het. Die een staat een beetje los.

Simonne Wat is er toch gebeurd?

John De smeerlappen. Ze hebben me betrappt.

Simonne Met de sacochen?

John Ja. Ik had er een weten te bemachtigen, een handtas, zo 'n platte. Makkelijk... Ik had ze onder mijn vest en wou naar de toiletten gaan... om ze op mijn gemak leeg te halen. Maar ik had de deurknop nog maar in mijn handen, of ze pakten me al vast, van achteren. Ze moeten het gezien hebben.

Simonne Hebt ge dan gevochten?

John Gevochten? Ik had niet eens de tijd om te reageren. Ze sloegen er maar op los, zonder een woord uitleg. Ze moeten me in 't oog gehad hebben van zodra ik binnenkwam, omdat ik er vreemd was. De boerenkinkels! Met twee tegen één. Ik had ze eens willen zien, was ik ook met zijn tweeën geweest, met Arie bijvoorbeeld. Ha! (Hij huilt van onmacht en van woede)

Simonne (Neemt hem in haar armen) Ik had u nog zo gezegd om niet te gaan. Jongen toch.

John (Wil haar van zich afschudden, maar ze dringt aan. Hij laat zich nu gaan. Hij gaat op in zijn miserie en barst in snikken uit. Na een poos herstelt hij zich. Hij verbreekt de omarming en staat op) Ha! Om mij week te maken, is er meer nodig! Ik heb al erger dingen meegemaakt dan een blauw oog... (Hij probeert opnieuw zijn aangeleerde stoere houding aan te nemen, maar weet niet goed hoe. Dan legt hij maar de handdoek weg en zet zijn zonnebril op. Hij haalt een pilsje uit de keuken en gaat aan de andere kant van de tafel zitten. Hij staart nukkig voor zich uit, drinkend, proberend zichzelf onder controle te houden)

Simonne John...

John Haal me een ander hemd. (Hij doet zijn jekker en zijn gescheurd hemd uit)

Simonne (Gaat een hemd halen, in de voutekamer. Ze wil het hem helpen aantrekken)

John Laat me. Ik ben niet invalide. (Hij trekt het hemd aan)

Simonne (Vriendelijk) Ge had toch beter naar me geluisterd en thuisgebleven. Ge zit daar nu, met een blauw oog.

John Ik heb tegenslag gehad, dat is alles.

Simonne (Gaait achter hem staan. Ze streelt zijn haar. Zacht) Is dat nu een manier van leven, stelen. De risico's die ge daarmee loopt, jongen toch. Waarom probeert ge niet beetje verstandig, slim te leven, zoals iedereen?

John Zoals iedereen? Wie is dat iedereen?

Simonne De mensen...

John Ja, de losers.

Simonne De losers?

John (Beseft wel dat ze het goed met hem voorheeft, maar hij kan het niet laten om zijn gevoel van onmacht op haar af te reageren. Vijandig) De losers, zoals gij, ja, de verliezers.

Simonne (Kijkt hem niet begrijpend aan. Ze is gekwetst door het vijandige in zijn houding) Dat moogt ge niet doen, jongen, u afreageren op mij. We... stellen het toch goed samen, sedert we...

John (Doet zijn bril af. Verbeten) Verstandig, zoals iedereen! Kijk, in de wereld zijn er twee soorten mensen, de winners en de losers. De winnaars en de verliezers. En weet ge wie dat zijn, de losers? De braven, die in de rechte lijn lopen. Die het nooit ergens brengen. Die dat in dag uit hun kloten afdraaien voor het baasje, voor die paar tienduizend frank per maand en voor het sociaal konijnenhokje dat net hetzelfde is als dat van hun geboortehuis: een huisje met tuintje voor. En maar afbetalen en overuren doen en ja knikken tegen het baasje. We moeten zien dat we zo rap mogelijk vast benoemd worden! Dat alles voor die maandelijkse aalmoes, ze zouden er zich voor laten castreren. Meer werkgelegenheid! Godverdomme! En ieder jaar naar Spanje, naar een nog kleiner konijnenhokje, met boven en onder u dezelfde grijsgrauwe konijnen, die als hoogste doel hebben: eens veertien dagen bruin worden in plaats van grijs. Moet ik zo gaan leven? Verstandig, zoals iedereen, zoals de verliezers?

Simonne Ge kunt het goed zeggen. (Ze glimlacht) Konijnenhokje!

John Lach niet met me!

Simonne Ik lach niet... Maar, zijn we daarom verliezers, de mensen, omdat ze gewoon willen leven zoals iedereen? Een vriendelijke man, kinderen, een moderner huisje, een autootje, dat zijn dingen waar ik al heel tevreden zou mee zijn. Er zijn toch veel mensen die gewoon leven en toch gelukkig zijn.

John Natuurlijk, de meeste losers zijn gelukkig, ze denken dat ze winners zijn: veroveren ze op een verloren zaterdagavond iets dat op een vrouw lijkt, dan denken ze al dat ze een Don Juan zijn. En na twee jaar huwelijk zijn ze beu gekeken op dat smoel. Krijgen ze tien frank opslag, ze denken al dat ze miljonair gaan worden. Kunnen ze zich een occasie BMW permitteren, oh, ze denken al dat ze met hun gat op een Cadillac zitten. Haha. Kleine rap vervulde

wensjes van grauwe rap voldane mensjes. Het rijmt godverdomme! De verstandige meerderheid! Losers! Born losers!

Simonne (Korte poos) Ik begrijp u wel. Het is tegenwoordig niet gemakkelijk voor een jonge kerel om aan een interessant werk te geraken. Vooral voor u niet. Ge hebt gezeten. Op die manier kan men verbitterd worden, opstandig.

John Bullshit! Ge spreekt als die opvoeder die ik nog gekend heb, een soort communist, een idealist. Jongens zoals ik waren niet in fout, zei hij. De maatschappij, die was fout. Die moest dus veranderd worden. Haha, wat een onzin! Ik zeg u: om tot mijn recht te komen, moet voor mij geen enkele maatschappij veranderd worden. Een echte, die komt aan zijn trekken in om het even welk regime. Ik maak mijn eigen wetten, en als ik hier en daar mijn slag wil slaan, dan zal de maatschappij ze moeten leren aanvaarden mijn wetten, de wetten van de winner.

Simonne Maar... die winners, hoe kunt ge daar ooit toe behoren? De winnaars, de echte slimmen, dat zijn de zeer hooggeplaatste bazen, die hebben een grondige scholing achter de rug, diploma's, relaties, geld...

John Ik heb mijn scholing gehad, van Arie, in het kot. Hij is mijn relatie. Het geld, dat komt nog, als Arie en ik samen...

Simonne Maar jongen, Arie...

John Ja, ik weet het al. We hebben een verschillende mening over Arie. Maar ik verwittig u, Simonne. Als hij terug is, hier, zwijg dan als vermoord over ons... Moest hij er maar iets van vermoeden, hij vermoordt me... Arie! Hoe is dat nu mogelijk dat hij zolang wegblijft... Zonder hem sta ik nergens.

Simonne Er zijn toch nog mensen die u kunnen helpen, buiten Arie.

John Nee. Ach, hoe kunt ge het begrijpen? Jarenlang heb ik rechters boven me gehad, opvoeders, cipiërs. Allemaal zwaaiden ze met goede raad, reglementen, straffen. Van niemand was er wat bescherming te verwachten. Tot ik Arie leerde kennen. Bij hem was ik veilig. Voor het eerst in mijn leven. Iemand naar wie ik kon opkijken.

Simonne (Voorzichtig) Nu hebt ge mij...

John Ja... (Hij is radeloos en slaat zijn leeg bierflesje een paar keer hard op de tafel. Het flesje breekt niet)

Simonne (Neemt het flesje uit zijn handen. Begrijpend) John, ge moogt u niet zo laten gaan. Wacht, ik haal u een nieuw flesje bier.

John Hou op met me te bemoederen. Wat denkt ge dat ik ben, een kind?

Simonne John... (Ze raakt hem aan)

John Laat me met rust. Uw onderdanigheid, uw dienstbaarheid, het is om ziek van te worden. (Hij duwt haar ruwer dan de bedoeling is van zich af)

Simonne (Struikelt. Ze kruipt recht. Trots, gevaarlijk) Onderdanig... dienstbaar? Ja, ik vind dat een vrouw zich op een verregaande wijze mag ten dienste stellen van een man. De ondergeschikte rol. Een man zijn wensen involgen...

John (Tegemoet komend) Ach Simonne, zoals gij leeft, u krom werken voor uw baas, tien centiem de dweil of de handdoek. U suf laten slaan door Arie...

Simonne Tot op zekere hoogte moet een vrouw wat kunnen verdragen. Een man heeft nu eenmaal meer kracht, die moet hij ergens kwijt. Maar er zijn grenzen. En die grenzen mogen niet overschreden worden. Doet een man dat toch, dan neemt hij een groot risico...

John Ja, Simonne, ja...

Simonne Zoals gij het zegt, er zijn winnaars en verliezers, ja... Maar de mannen, de winnaars, ze moeten oppassen. Ze hebben de vrouwen geleerd om zich uit te geven voor verliezers. Maar op een sluwere manier winnen ze het toch...

John Hoe zoudt gij het kunnen winnen van mij?

Simonne (Luistert niet) ... en als ge het dan wint, als vrouw, dan hebt ge er geen plezier aan. Maar ge wint. En als ze verliezen, de mannen, het is dat ze 't gezocht hebben, ze hebben de grens overschreden. (Ze kijkt hem aan, ze ziet er terzelfder tijd gevaarlijk en potsierlijk uit)

John (Voelt zich onwennig. Dan lacht hij) Hohoho! Moet ge dat zien! Ze meent het! Als Arie eens zo 'n grensje overschreed en u te hard aanpakte, wat deed ge dan? Naar de boksbeugels grijpen? Terugslaan? Nog harder? (Hij speelt Simonne die zeer onhandig bokst tegen Arie) Arie, ge zijt stout geweest, ik zal u eens aftroeven. Stoute Arie. Hier, een linkse hoekslag, een kniestoot. Pas toch op voor mijn bril, Arie. Die was raak, hè. Geeft ge het op, Arie?

Simonne (Lacht tenslotte quasionnozel mee) Ja, een rechtse, een linkse. Haha...

John Weet ge dat ik denk van u, Simonne, ge bedoelt het goed, maar ge zijt een beetje zot. Ge kunt mij niet helpen. Alles wat ge kunt is u blind zitten naaien aan uw machine en u blind laten naaien door mij.

Simonne Zot? Ik ben een beetje zot, ja. Van u...

John Dat kan niet anders. Ge krijgt niet alle dagen de kans om een jonge kerel boven op u te sleuren.

Simonne Kijk maar hoe zot ik ben, ondankbare aap. Ik ben in de stad geweest vandaag. Boodschappen doen. (Ze haalt een grote boodschappentas uit de keuken. Ze neemt er een aantal magazines uit)

John Magazines.

Simonne Ja, kijk maar. (Ze plooit een nummer van Playboy open op het middenblad waarop een naakt fotomodel afgebeeld is)

John Het is niet waar! Wat zeg ik, zot! Crazy, ge zijt compleet crazy, gij. Een Playboy!

Simonne Een Playboy voor Playboy! Ik heb nog wat. Hier. (Ze neemt twee peignoirs uit de boodschappentas)

John Een peignoir!

Simonne Ja, voor elk één. Voor u een donkerbruine. Voor mij een rose. En niet zelfgemaakt. Gekocht in de stad.

John Ja, ja, ziet ge dat ge zot geworden zijt. Is het op die manier dat ge me wilt kopen? Leg er honderdduizend frank naast, and I'm your man.

Simonne Wilt ge hem niet passen?

John Passen? De peignoir?

Simonne Laat mij eens doen, kom. Ge ziet, als een man lief is voor een vrouw, dan mag de vrouw wat ouderwets onderdanig zijn. (Ze helpt John uit zijn hemd en broek)

John Simonne, niet zo gulzig. Ik ga niet weglopen, hoor.

Simonne (Helpt hem in de peignoir. Ze doet een stap achteruit en keurt hem) Mmm...

John Wat is dit?

Simonne Dat zijn uw initialen. J.P.

John J.P.?

Simonne Ik zeg tegen de vendeuse: hij, mijn vriend - in de stad zegt men niet mijn man, men zegt mijn vriend - ik zeg: mijn vriend heet Jean Pierre. Hebt ge dus iets met J.P.?

John Ik heet geen Jean Pierre.

Simonne Ik kon toch niet zeggen dat ge John de Playboy heet. J.P., John Playboy. Dat klopt.

John Simonne!

Simonne Hoe voelt ge u nu? Standing, hè. Net een echte winnaar, een met geld. (Ze maakt een buiging) Milord...

John Ah, ge denkt dat ge me belachelijk kunt maken. Wacht... (Hij neemt haar peignoir en zit haar na, ze tracht te ontkomen. Hij doet alsof hij brutaal haar kleren zal afdoen) We zullen eens kijken hoe milady er uit ziet. Voor u is er zeker een slaapmuts bij?

Simonne John, laat me. Ik kom zo. (Ze slaagt er in te ontsnappen naar de voutekamer, met de peignoir)

John (Steekt een sigaret op en bekijkt dan zijn oog in de spiegel. Dan kan hij het niet laten zich te bewonderen in de spiegel. Hij zet zijn bril op en trekt onbewust aan zijn sigaret op een langzame, mondaine manier)

Simonne Voilà! (Ze komt te voorschijn en de peignoir, die haar flatteert, ze spreidt de armen zo elegant mogelijk)

John (Gaat rap weg van de spiegel) Ha! Meer décolleté dan peignoir! Niet slecht. (Hij gaat naar haar toe) Maar één ding past er niet bij, uw bril. (Hij neemt haar bril af)

Simonne John!

John Haha. (Hij vlucht weg met de bril)

Simonne Zonder bril zie ik niet. Mijn bril! John! Op de tast gaat ze op zoek naar John, deze blijft haar ontwijken, tenslotte bukt John zich, net voor haar voeten. Simonne gaat verder en struikelt over John. Beiden liggen lachend op de grond, in elkaar verstrengeld)

Alexander (Komt binnen. Hij kucht) Er is toch geen belet?

Simonne (Springt op) John, mijn bril!

John (Geeft haar de bril) Ah, wie we daar hebben. De cowboy.

Simonne (Doet rap haar peignoir toe)

Alexander Als ik ongelegen kom...

Simonne Nee, nee. Ik had juist een peignoir genaaid voor hem... en voor mij, en...

John We pasten ze even, hè Simonne.

Simonne ... en mijn bril was gevallen...

Alexander Maar nu hebt ge hem teruggevonden. (Hij bekijkt haar van kop tot teen)

Simonne John, nu moet ik toch even naar de keuken, mijn eten... (Ze wil in het passeren de magazines meenemen, maar Alexander staat in de weg. Ze verdwijnt snel in de keuken)

John En wat is de reden van het bezoek, cowboy? Een paar koeien verloren? Of dacht ge dat het hier the public saloon was?

Alexander Ik heb niets verloren, ik heb alles aan.

John Oh, het komt grapjes verkopen.

Alexander Nee, nee. Ik kwam alleen eens langs. Burenbezoek. Eens kijken hoe het nog gaat na al die tijd. En het gaat goed, zie ik.

John Ja, alles loopt goed los hier.

Alexander (Ziet de Playboy) Goed los, ja, dat zie ik.

John Yes, trying to be funny. Krijgt men dorst van h , cowboy. Een druppeltje? Want daar komt men toch eigenlijk voor, men is een beetje alcoholieker, h .

Alexander Wel, als ge aandringt.

John (Schenkt Alexander een jenever in)

Alexander Ge gaat seffens eten, hoor ik. (Hij drinkt de jenever in  n slok leeg)

John Wilt ge mee-eten? Het is geroosterde jonge Indiaan vandaag.

Alexander Nee, ge gaat eten, ik zal u niet langer storen. Ik ga dan maar.

John Hei, cowboy, wat denkt ge van een spelletje met de teerlingen. Met ons drietjes. Voor druppeltjes. For fun and for the booze.

Alexander Ge spreekt als een geboren Engelsman, gij. Nee, nee. Ik kom later 'ns langs, als ik mag. Als ge gedaan hebt met kleren passen. Maar het is een zeer vriendelijk aanbod. (Aan de deur)   propos, waarvoor ik eigenlijk kwam. Het meisje, Els, is een half uur geleden bij mij geweest. En ze weet dat ik hier soms kom, enfin kwam. Ze laat vragen of ge volgende zaterdag niet wilt gaan dansen met haar. Ze heeft gehoord dat ge graag danst.

John Wat bedoelt ge daarmee?

Alexander Niets. Niets. Ik breng de boodschap over, meer niet. Ze is hier geweest en ze hoorde van Simonne dat ge waart dansen. Ze wil ook eens met u dansen, zeker.

John Wel, ik ga nooit dansen. In danszalen, daar heb ik nog nooit een voet binnengezet.

Alexander Wel, ik zal het haar zeggen. En... ik spring nu maar op mijn paard h . Het is een ijzeren paard, een fiets, haha... De groetjes aan Simonne. Zeg haar dat het haar goed staat, dat roze. (Hij gaat af)

John (Roept) Simonne, kom maar te voorschijn. Hij is weg op zijn ijzeren paard, de idioot.

Simonne (Komt op) Is de deur op slot?

John (Doet de deur op slot) Ik moest zeggen dat dat roze u goed staat.

Simonne (Nerveus lachend) Ha! Dat moet ik toch even wegspoelen. (Ze schenkt zich een grote jenever in) Alexander! Hebt ge zijn kop gezien. (Ze doet hem na) Als ik ongelegen kom... Hij had bijna een hartstilstand. (Ze drinkt)

John Ah, gij vindt dat om te lachen. Mij kan het niets schelen, maar zijt ge niet bang dat hij nu gaat roddelen over u?

Simonne Alexander? Die zwijgt. Altijd. Daarbij, hij doet maar. Geen mens die hem zou geloven: de simpele Simonne in negligé boven op een jonge kerel, ook in negligé. Ze zouden hem zot verklaren. (Ze lacht. Ze drinkt haar glas leeg. Ze laat zich nogal wulps in de canapé vallen) Kom hier, bij me, dan moogt ge weer mijn bril afpakken, we spelen verder...

John Ge krijgt het zeker, gij. Is dat van die ene jenever?

Simonne Nee. Ge weet niet wat het is. Als ik u zo naast elkaar zie, u en Alexander... Weet ge dat dat jaren mijn hoogste amusement was, rond de teerlingbak zitten met hem. Belachelijk! Aan u, aan u heb ik tenminste iets.

John Iets, Ja, ik weet wel wat. (Hij bladert verstrooid in de Playboy)

Simonne Ge zijt een moeilijk karakter, maar ge doet uw best met mij, ge zijt mijn persoonlijke playboy. Kom nu toch bij me zitten. Breng uw boekje maar mee. Ik wil dat eens bestuderen hoe vrouwen dat tegenwoordig doen. Ik ben veel vergeten. En de fles, die kan ik ook gebruiken. Ik heb een slokje nodig om in vorm te geraken.

John Ge zoudt het niet zeggen.

Simonne Komt ge nu?

John (Gaat naast haar zitten. Hij geeft haar de Playboy)

Simonne Dat is goed. Maar ge moet niet zo stijf doen. (Ze trekt hem zacht, speels achterover. John ligt languit in de canapé, zijn hoofd op Simonnes schoot) Ligt ge goed?

John Ja.

Simonne Eens kijken. (Ze slaat de Playboy open) Wel, wel. Moet ge dat zien. Die kruipt op handen en voeten. Net een paard. Is dat de laatste mode, bereden worden als een paard? En hier, dat is een knappe, tja... een negerin. Kijkt ge niet?

John Jaja...

Simonne Oh, Hier zie. Eén man omringd door drie vrouwen... Zoudt ge dat meester kunnen, drie vrouwen?

John Nee.

Simonne Ze noemen u toch de Playboy.

John Playboy, Playboy. Hoe komt men aan zo 'n naam...

Simonne Door succes te hebben met de vrouwen.

John Succes! Ze noemde me zo omdat ik altijd in dancings rondliep, op zoek naar meisjes met handtassen. Het was meer een scheldwoord, dan...

Simonne (Kust hem ineens)

John Wat doet ge?

Simonne Ik kus u. Omdat ik u graag heb zo... als ge eerlijk zijt, als ge eens vergeet de stoere uit te hangen... (Ze neemt hem wild in haar armen)

John Doe niet zo geweldig, Simonne. Ik kan daar niet tegen. En doe dat ding weg. (Hij neemt de Playboy uit haar handen) Het is zo geforceerd, me trachten heet te maken met zo 'n boekje. Waarom doet ge zo overdreven?

Simonne (Drinkt een slok) Doe ik overdreven? Ik weet het. Ik mag toch wel eens, zeker. Hoe heb ik geleefd, al die jaren? Zitten wachten op Arie, aan mijn naaimachine. En als hij er was, gebruikte hij me als boksbal. Dan wenste ik niet meer dan dat hij rap zou weggaan. Dan zat ik weer alleen! Ze zeggen dat ik er simpel van geworden ben. Ha! Ge zoudt het om de duur zelf beginnen geloven dat ge simpel zijt. En dan krijgt ge ineens zo 'n cadeau in huis, een jonge kerel. (Ze wil hem wild tegen zich aandrukken, maar houdt zich in) Maar ik zal me inhouden, ik steek u tegen als ik geweldig ben.

John Maar ge steekt me niet tegen.

Simonne Zeg me dan wat ik moet doen. Ik wil dat ge content zijt van me. Ge moet wat geduld hebben met me, het is zolang geleden allemaal... Wat moet ik doen?

John Gewoon...

Simonne Gewoon... (Ze neemt hem in haar armen, kust hem. Ze slaagt er tenslotte in bovenop John te gaan liggen. Ze wordt hoe langer hoe ondernemender) John... toe... John... vrij met me...

John (Gaet ineens rechtop zitten) Nee... het gaat niet.

Simonne Wat is er?

John Het gaat niet.

Simonne Maar... waarom niet? Wat doe ik verkeerd?

John Het is Arie. Het is alsof hij me beloert, alsof hij ieder moment kan binnenkomen. Hij slaat me dood, moest hij het weten...

Simonne Maar nee...

John Al die tijd wens ik niet meer dan dat hij komt, en nu ben ik bang dat hij komt...

Simonne Maar hij komt niet. Ge maakt u zorgen om niets. Kom... (Ze begint hem zacht te kussen) Niet bang zijn... (Ze neemt hem moederlijk in haar armen. Dit troosten gaat over in een hoe langer hoe gepassioneerder vrijen. John doet zijn best. Op het moment dat Simonne tot de coïtus wil overgaan, veert John opnieuw recht)

John (Met een zielige grijns) Het gaat echt niet. Het gaat niet. Het spijt me. Ik kan er niets aan doen. Arie...

Simonne (Gaat rechtop zitten. Ze neemt Johns hoofd tegen haar borst. Ze is erg teleurgesteld. Met een harde blik in de ogen) Arie, Arie. Moet hij hier nu ook al tussenkomen. Ik zeg u toch dat hij niet meer komt. Ik kan het toch weten. Hoe dikwijls moet ik het u nog zeggen. Arie komt niet meer. Nooit meer.

John (Verwijdert zich langzaam van Simonne. Dan, stil, vol angst) Wat bedoelt ge... Arie komt niet meer? Ge spreekt als over een dode. Ge kunt het weten? (Hij schreeuwt) Wat kunt ge weten? Godverdomme, wat is er met Arie?

Simonne (Deinst terug, richting kelderluik. Ze schudt sprakeloos het hoofd. Het is duidelijk dat ze iets te verbergen heeft)

John (Schreeuwt) Is hij dood, Arie? Zeg het me! (Hij loopt razend naar Simonne, hij wil haar dooreen schudden)

Simonne (Houdt haar armen beschermend voor zich uit) Hij heeft een ongeluk gehad.

John Een ongeluk? Wat is er gebeurd met hem?

Simonne (Deinst terug, ze staat voor het kelderluik, als wou ze daar iets verbergen)

John Wat hebt ge gedaan met hem? (Korte poos. Hij observeert haar scherp) Wat is daarachter? Godverdomme, uw kelder. (Hij duwt Simonne ruw opzij) De sleutel! De sleutel van uw kelder!

Simonne Er... er is geen sleutel.

John (Trapt het luik stuk. Hij verdwijnt in de kelder)

Simonne (Trekt zich bang terug. Ze krimpt ineen als ze hoort hoe John kisten versleurt in de kelder. Na een lange poos)

John (Komt op, lijkkbleek. Hij heeft een revolver met knaldemper in de hand) Arie... Arie... hij is dood. In zo 'n plasticen zakken genaaid. Arie... Ge hebt hem vermoord!

Simonne Hij heeft een ongeluk gehad...

John Door de kop geschoten... Arie is dood!

Simonne ... met zijn revolver. Hij heeft een ongeluk gehad met zijn revolver.

John Ge hebt hem vermoord! Ge hebt hem vermoord!

Simonne (Blijft maar het hoofd schudden)

IV

(De volgende dag. De radio staat aan. De nieuwsberichten worden uitgezonden. John zit aan tafel, hij zit compleet aan de grond doordat hij weet dat Arie dood is. Toch heeft hij op een verbeterde manier al een paar nieuwe plannen gemaakt, in het wilde weg. Nerveus koffie drinkend, neemt hij de revolver uit elkaar, hij oliet de onderdelen. Af en toe gaat hij een ongeduldige blik naar buiten werpen. Als in de nieuwsberichten iets medegedeeld wordt over een aanslag door een vrijheidsbeweging waarbij vijf doden zijn gevallen, weet hij zich niet langer in bedwang te houden. Hij zet de radio af)

John Vijf doden! Vijf doden! Vijfhonderd doden! Vijfduizend doden! Wat voor belang heeft het! Godverdomme, Arie! (Hij werpt de tas tegen de grond en laat zijn hoofd in zijn handen zakken. Dan staart hij naar de onderdelen van de revolver en raakt ze bijna triest aan. Hij moet een huilbui onderdrukken. Na een korte poos weet hij zich in bedwang te houden. Er komt een trek vol haat om zijn mond)

Simonne (Komt op met de grote boodschappentas in de hand)

John (Grijpt de boodschappentas uit haar handen. Hij haalt er een telefoongids en een wegenkaart van Europa uit, die hij onmiddellijk openvouwt) Komt ze, Els?

Simonne Ja... (Ze brengt de boodschappentas naar de keuken. Ze bemerkt de scherven van de tas en begint ze op te rapen)

John (Hard) Blijf daar met uw poten af. De dagen dat ik hier nog ben, ga ik zoveel scherven maken als ik wil! En ze blijven liggen. En nu, nu gaat ge me geld geven.

Simonne Geld?

John Ja, godverdomme. Ge zult toegeven dat het weinig zin heeft om nog langer te wachten op Arie. Ik moet hier dus weg. En daar is geld voor nodig!

Simonne Ik heb geen geld.

John Nee? Dat zullen we dan eens vlug nagaan. (Hij begint kasten en laden te onderzoeken)

Simonne Doe dat niet.

John Geef me er dan, geld! Tienduizend, dat is een minimum om hier weg te geraken.

Simonne Tienduizend frank. Ge wilt me afpersen.

John Afpersen! Ik heb het geld nodig. En daarbij, ge verdient niet meer dan dat ik u chanteer. Een schamele tienduizend frank, in ruil voor Arie die ik kwijt ben.

Belachelijk! Of wilt ge dat ik er de politie bijhaal, met dat lijk van... Arie in uw kelder? (Hij zoekt verder in de kasten)

Simonne Ge wilt mij bestelen.

John Natuurlijk. Als ge wilt, ga zelf de politie halen. Laat me arresteren.

Simonne (Blijft opmerkelijk rustig) Dat kunnen wij allebei niet, de politie er bij halen. Gij ook niet. Ge wordt gezocht. Ge zoudt zo de bak invliegen. Daarbij, als het er op aan komt, haal de politie maar, ik heb geen schuld aan de dood van Arie.

John Ge hebt hem vermoord! Zo 'n gat in zijn kop! Met zijn eigen revolver!

Simonne Het was een ongeluk...

John Ja, de hele nacht heb ik dat moeten horen...

Simonne ... ik was buiten. Ik had zelfs niets gehoord, geen schot, niets. Toen ik binnenkwam, lag hij daar... het bloed. Het was een ongeluk, of...

John Of zelfmoord. Ja, we kennen het al. Zelfmoord! Arie, zelfmoord! Om te gieren! Gij hebt hem godverdomme vermoord. Waarom hebt ge er de politie anders buitengelaten?

Simonne Ik was bang... om verdacht te worden. Iedereen wist er van, dat hij me altijd sloeg, en... hij was toch zo dikwijls van huis weg... niemand zou het abnormaal vinden als hij eens nooit meer terugkwam...

John Ja, zo zal het gegaan zijn: hij zal u weer eens geslagen hebben, omdat hij die eeuwige onderdanige kop van u niet meer kon verdragen. En toen is die stront in uw kop gaan redeneren dat er ergens op een of andere manier een van uw ziekelijke grensjes overschreden was, en dan hebt ge geschoten.

Simonne Ik heb niet geschoten. Ik weet niet eens hoe dat werkt, zo 'n wapen. Het was een ongeluk. Arie, hij moet...

John (Schreeuwt) Spreek zijn naam niet meer uit!

Simonne (Zwijgt, bang. Dan wil ze naar de voutekamer gaan)

John Wat doet ge?

Simonne Ik heb mijn werk. Opkuisen.

John Ge blijft daar buiten. Vanaf nu is dit mijn kamer, gij slaapt in de zetel. En verder houdt ge u bezig in uw keuken. Ge gaat me nog een paar dagen lekker verwennen. Vandaag komt er kip op tafel. Vooruit, ga een kip slachten. Of een konijn.

Simonne Een kip? Konijn? Slachten. Ik kan het niet.

John Oh nee? Ge pakt een mes, en...

Simonne (Koppig) Ik kan dat niet. (Ze blijft vastberaden staan)

John Goed. (Hij neemt het fluitje en begeeft zich naar de voordeur)

Simonne (In paniek) Wat doet ge?

John De klusjesman, die kan dat. Die kan alles. (Hij opent de deur en blaast op het fluitje)

Simonne Nee! (Korte poos) Waarom... waarom doet ge dat? Iedereen er bij betrekken. Alexander en Els? Wat wilt ge van hen?

John Dat merkt ge nog wel. Het is één van de lessen die Arie mij geleerd heeft: als ge in het nauw gedreven zijt, er alleen voor staat, zoals ik nu, zonder Arie, dan moogt ge niets aan het toeval overlaten. Alle mogelijke troeven waarover ik beschik moet ik uitspelen. Op verschillende paarden wedden... Ha! Ik kan wel niet anders. Arie, dat was mijn grote troef. Iets anders had ik niet nodig. (Hysterisch) Godverdomme! Dat ik die nu kwijt ben! Maandenlang trok hij mij, klein... handschoenendiefje, op tot op zijn niveau. En nu, nu val ik terug omlaag, doordat gij... (Hij pept zichzelf op) Maar, ik laat me niet doen. Ik heb dit (Hij wijst naar de revolver) en misschien als hij weer werkt, en ik hou hem voor uw neus, misschien dat ge dan plots wel geld hebt. En verder is er nog Els, die is ook te gebruiken. En ik heb dit hier! (Hij houdt de telefoongids tegen zijn borst) Ha! Eén van de voornaamste lessen van Arie. Er zijn hier een paar villa's in het dorp. Arie vertelde me er over. Die Villa Rosita bijvoorbeeld, met die goedgevulde brandkast, en die Maserati voor de deur. Poen en snelheid, meer is er niet nodig om hier weg te geraken. Kan ik een nieuwe start nemen, elders. Waar vind ik die Villa Rosita? Er woont een dokter.

Simonne Een dokter? Villa Rosita? Ik ken dat niet.

John Ik vind het wel. Ik heb u niet nodig. Hier staat alles in. Zo heeft Arie het mij geleerd. Hem opbellen om te weten of ze thuis zijn. Hen uit hun huis lokken, met een of ander smoesje. Alles is mogelijk met de telefoon. Ha, die brandkast, Arie zou ze zo open gekregen hebben. Ik... ik moet het ook proberen... met de revolver. Ik schiet het slot aan flarden, haha!

Simonne Zet dat uit uw hoofd, jongen. Ge gaat weer in de gevangenis belanden.

John Ja, daar zijt ge bang voor, hè. Als ik opgepakt word, dan zou ik wel eens kunnen gaan praten, hè, over uw kelder en wat daarin, zoal te vinden is. Ik heb u in mijn macht. Betalen gaat ge, op welke manier dan ook. Haha... (Zijn lach klinkt geforceerd. Hij heeft de meeste moeite om zijn wanhoop te verbergen. Hij opent de voordeur en kijkt naar buiten) Ha, eindelijk is ze er. (Hij verbergt snel de onderdelen van de revolver. Tot Simonne) Gij, gij blijft buiten. Als de cowboy komt, zeg dan dat hij buiten wacht, tot ik hem roep. Verstaan?

Els (Komt op) Dag Simonne. (Ze kijkt verwonderd op, als Simonne zonder een woord te zeggen naar buiten gaat)

John (Sluit de deur)

Els Wat... waarvoor wilt ge me zien? (Ze kijkt naar de scherven)

John (Hoe nerveus hij ook is, hij zal proberen zijn rol van playboy te spelen. Hij lacht) Kom hier zitten, bij me. Ik moet u iets vertellen. Zij moet dat niet horen, het is confidentieel.

Els (Gaat naast hem op de canapé zitten) Wat is er met uw oog? Waart gij dat in de feestzaal, zaterdag? Ik heb horen zeggen, dat...

John Ik heb het ook gehoord. Nee, dat was ik niet. Ik heb uitgeschoten bij het oefenen in 't boksen. Kijk, ik... ik zit een klein beetje in moeilijkheden, en... ik sta hier alleen, ik ken hier niemand, tenzij u. Ja, Simonne en die ouwe die hier soms komt, het zijn goeie mensen, maar te simpel, op hen kan ik niet rekenen.

Els Moeilijkheden? Wat voor moeilijkheden?

John Oh, niets ergs. Wat familieproblemen.

Els Met uw vader?

John Oh nee, niet met hem. Het is meer mijn moeder. Ik kan er niet veel over zeggen. Dit wel: mijn ouders zijn aan het scheiden. Mijn moeder, dat is een feeks. Maar mijn vader, dat is een toffe, een zakenman, rijk. Het is eenvoudig: ik zou hem moeten zien te geraken. In het zuiden van Frankrijk. Nice. Daar is hij nu, in zijn villa. Als ik daar geraak, is alles opgelost. Wanneer vertrekt gij naar het zuiden, met vakantie?

Els Eh... volgende week woensdag.

John Zou ik, zoudt ge me niet kunnen meenemen?

Els U meenemen? Maar dat gaat niet. Mijn vriendin... mijn ouders... U meenemen, als ze dat zouden te weten komen!

John Uw vriendin, die moet toch te overtuigen zijn dat ze haar mond houdt. Of hebt ge het niet graag dat ik zou meegaan. (Zo speels mogelijk) Ik heb horen zeggen dat ge wilde gaan dansen met me. Laten we gaan dansen naar het zuiden van Frankrijk.

Els (Is duidelijk gecharmeerd) Wel...

John (Flirterig) Ge zoudt het u niet beklagen. Wat dekt ge?

Els (Na een poos) Maar... waarom hebt ge mij nodig om in Nice te geraken? Als uw vader zo rijk is, waarom neemt ge dan de trein niet of het vliegtuig?

John Dan moet ik de officiële controles passeren. Met die echtscheiding en de andere moeilijkheden gaat dat niet. Het is te ingewikkeld om uit te leggen. Daarbij, ik zou veel liever met u reizen dan alleen. Hoe zoudt ge gaan, op hotel?

Els Nee, kamperen. In een tent.

John Ah! Ga mee met mij! Kunnen we logeren bij mijn vader. In zijn villa. Hij zal me met open armen ontvangen. En het meisje dat ik meeheb ook. Ge hebt een zekere klasse, hij houdt daarvan.

Els Ge kunt het goed zeggen... Uw vader heeft een villa in Nice?

John Ja, de kamers geven uit op de Middellandse Zee. Kamers! Er zijn er tien of meer. Altijd zijn er invités, zakenrelaties en zo. Ze gaan zeilen dan, er is een tennisveld. Hebt ge dat al gedaan, zeilen?

Els Nee.

John Ik neem u mee, "Caravelle" is de naam van de boot. Verder kan men er paardrijden. Hij heeft zijn eigen kleine manege, mijn vader.

Els Het is net als in een film... alsof ge zit te fantaseren.

John Ge gelooft het niet direct. Ik begrijp dat. Maar kijk, gelooft ge dat dat bestaat, dat soort... rijke mensen?

Els Natuurlijk.

John Wel, als ik nu toevallig in zo 'n midden geboren ben, ik kan er ook niets aan doen. Ha! Neem me mee, ge moet gewoon maar durven. Een beetje zin voor avontuur. Uw eerste vakantie zonder uw ouders, ge zult ze nooit vergeten. En uw vriendin, we doen alsof ze niet bestaat. Ze zal haar mond wel houden. Ik wou dat ik er al was met u. Met uw knap figuur, op het strand, ons privéstrand, naakt, overal bruingebrand.

Els Lopen ze naakt? Helemaal?

John Wie dat wil. Men is niet verplicht. Het kan geen kwaad. Het ganse domein is stevig ommuurd. Er zijn wachters en honden. Niemand kan u beloeren.

Els Waarom zijn er wachters en honden?

John Wel, men weet nooit. Mensen die rijk zijn, die moeten hun rijkdom beschermen. Het is alsof ik er al ben. De hitte van het zand... (Hij strekt zich uit, streelt haar haar, haar hals)

Els (Afwezig) Het klinkt mooi... maar ik weet niet...

John Soms moet men eens durven, de geboden kans grijpen... Vindt ge me sympathiek?

Els (Het is duidelijk dat dit niet het geval is) Ik ken u niet, ik vind u tof, maar... Al die tijd had ik al met u willen... spreken. Het lukte maar niet. En nu ineens vraagt ge me om... Ik begrijp het niet.

John Els... (Hij omhelst haar)

Els (Maakt zich los uit de omhelzing) Niet doen. Misschien luistert ze ons af, Simonne, en als ze het aan mijn ouders gaat vertellen...

John Zoals ge wilt. Ik wil niets forceren. (Hij streelt zachtjes haar hals. Quasi-verongelijkt) Ge moet niets tegen uw gedacht doen...

Els (Voelt berouw. Ze kust hem. John neemt haar in zijn armen. Hij friemelt onder haar blouse, maakt wat knopjes los) John, niet doen... ik ben beschaamd.

John (Trekt de deken over hem) Kamperen! Kijk, we zijn al op reis. Ons tentje opslaan, halfweg Frankrijk. (Hij begint aan haar rok. Ineens is er een hevig lawaai in de keuken, een kookpot die op de grond valt. John springt op en loopt naar de keuken) Godverdomme, Simonne. Ik had u gezegd buiten te blijven.

Simonne (Off) Ik heb werk te doen.

John Maak dat ge wegkomt. Langs de achterdeur!

Els (Is ondertussen in paniek opgestaan. Ze knoopt haar blouse dicht en gaat naar de voordeur)

John Wat doet ge?

Els Dit gaat niet. Ik... ik moet dringend naar huis. Vergeef me dat ik toegegeven heb. Ik kan het niet, mijn ouders....

John Ge moet niet bang zijn. Ze heeft niets gezien. Daarbij, ze al niets zeggen, ik beloof het u.

Els Nee, ik moet naar huis. Ik kan niet, ik kan u niet meenemen op vakantie, het is te gevaarlijk...

John Els, laat me niet in de steek. Neem me mee naar Nice.

Els Ge overvalt me zo, ik kan dat niet zomaar beslissen. Gun me tenminste wat tijd...

John Kom zo rap mogelijk terug...

Els Ik weet niet... (Ze maakt zich ijlings uit de voeten)

John (Van zodra ze de deur uit is) Godverdomme! Mijn ouders! Mijn vriendin! De trut! De boerentrut! (Hij neemt een van de scherven van zijn tas van de grond en smijt ze tegen de wand)

Simonne (Komt op uit de keuken) Wat gebeurt er? Wat doet ge?

John Wat er gebeurt? Er is net een boerentrut de deur uitgegaan. Als gij kunt met dingen smijten in uw keuken, kan ik dat ook. Ge hebt het met opzet gedaan. Ik had u nog gezegd om buiten te wachten.

Simonne (Rustig) Dit is hoe dan ook nog altijd mijn eigen huis.

John Uw eigen lijkhuis, ja. Kruip maar in een hoekje, of de lijken gaan zich vermenigvuldigen. En waar blijft de verzopen zak? (Hij steekt de revolver in elkaar)

Simonne Alexander? Dat weet ik niet.

John Ik geloof dat ie in orde is nu. Prachtbeestje is dat. Hij heeft me er zo dikwijls over verteld, Arie, over zijn revolver met knaldemper. (Hij doet er de knaldemper op) Op wat zouden we hem eens kunnen proberen? (Hij laadt de revolver en kijkt rond) Ha! (Hij heeft een idee, doet de deur open en kijkt naar buiten. Hij richt de revolver naar buiten, mikt)

Simonne Wat doet ge?

John De revolver proberen. Voor eten zorgen.

Simonne Wat? Ge gaat toch niet...

John Ik zeg dat ik voor eten ga zorgen. Zolang ik hier nog ben, komt hier overvloedig vlees op tafel. Verstaan!

Simonne Niet doen. Mijn beestjes...

John Op mensen mag men schieten hè, niet op beestjes!

Simonne (Wil tussenkomen)

John (Duwt haar weg, richt de revolver naar haar) Hou uw gemak, gij. (Hij richt de revolver naar buiten, mikt voorzichtig, schiet) Hij richt voortreffelijk! Van de eerste keer in de roos. Ga het halen.

Simonne Nee, het is niet waar.

John Ga het halen! (Hij sleurt haar naar buiten. Dan doet hij de knaldemper van het wapen en reinigt de loop)

Simonne (Komt op met een dood, bloedend konijn in haar armen. Ze legt het in het midden van de kamer) Het is dood.

John Dat was de bedoeling. Heb ik nu een grens overschreden?

Simonne Nee, dat had ge niet mogen doen, dat beestje heeft niets misdaan.

John Stroop zijn vel af en braad het.

Simonne Ik kan dat niet, mijn beestje...

John Ah, prima wapen is dit. Dit is al één goed punt. Een tweede goed punt is dit. (Hij neemt de telefoongids op) Eventjes het adres van een paar doktersvilla's zoeken, we beginnen met de fameuze Villa Rosita...

Alexander (Komt op)

John (Verbergt rap de revolver) Ha, de cowboy!

Alexander Ja, Simonne heeft me gefloten.

John Ik heb u gefloten. Stroop het vel af van dat beest. Zij kan het niet.

Alexander (Ziet het dode konijn op de grond) Oh. (Hij kijkt naar Simonne) Wat is er gebeurd?

Simonne Niets, niets, een ongelukje.

Alexander Bloed...

Simonne Een ongelukje.

Alexander (Onderzoekt het konijn) Het heeft nog warm. Het heeft een gat in zijn kop. Hoe komt dat? (Hij ziet de scherven, hij kijkt van Simonne naar John)

Simonne Niets van aantrekken, Alexander. Het is een ongelukje. Hij...

John Het is een ongelukje. We gaan konijn eten vandaag. Stroop zijn vel af, dat ze het kan braden. Begin er maar aan. Ik hoef het niet te zien. Ik ga me rustig een villaatje uitzoeken in mijn kamer. (Met de telefoongids en de kaart van Europa onder de arm, begeeft hij zich in de voutekamer)

Alexander (Fluisterend) Simonne, wat is hier aan de hand? Er klopt hier iets niet. Gisteren liept ge hier in uw peignoir met hem, en nu...

Simonne (Schietsnel in actie. Ze ruimt de scherven op)

Alexander Simonne! Ge moet opletten met hem, hij is niets voor u. Onze genre niet... ge zit in moeilijkheden, ik zie dat wel.

Simonne Wilt ge... het konijn buiten leggen?

Alexander Moet ik zijn vel afstropen?

Simonne Nee, ik doe het wel.

Alexander (Gaat het konijn buiten leggen. Hij is onmiddellijk terug)

Simonne (Verwijdert met een dweil het bloed van de vloer)

Alexander Laat me helpen...

Simonne Laat maar, Alexander. Het is zo gedaan.

Alexander Maar ik wil u helpen, Simonne. Zeg me... wie is die jongen eigenlijk? Els zegt dat hij hier is om te studeren... Ik geloof dat niet.

Simonne Vergeet het, Alexander. Ik denk niet dat hij nog lang blijft.

Alexander Het is te hopen, dan is het hier weer rustig. Kan ik u weer komen bezoeken...

John (Komt op, koortsachtig bladerend in de telefoongids. Tot Alexander) Ha! Weet gij waar er een dokter woont, in een Villa Rosita? Een dokter, zoveel kunnen er hier toch niet zijn. Hij rijdt met een Maserati.

Alexander Een dokter in een villa?

John Villa Rosita.

Alexander Villa Rosita? Zoiets bestaat hier niet.

John Het moet bestaan! Villa Rosita. Ik weet het van Arie. Die zei me dat er een Villa Rosita is in dit dorp. Met een Maserati voor de deur.

Alexander Er zijn een paar villa's, aan het water, maar ze hebben geen naam. Ik heb nog een Villa Madonna gekend, maar die is allang afgebroken...

John Villa Rosita!

Alexander (Schudt het hoofd) Hij zal weer gefantaseerd hebben, Arie. Zoiets bestaat hier niet.

Simonne Ik heb het u toch gezegd.

John Het moet bestaan, godverdomme! (Hij kwakt de telefoongids neer op de kast) Maak dat ge wegkomt! Idioot! Als ik u nodig heb, fluit ik wel, als een hond!

Alexander Idioot?

Simonne (Helpt hem naar buiten)

Alexander (Mompelend) Idioot? Idioot? Kijk naar u zelf.

John (Schreeuwt) Maak dat ge wegkomt! Clown! (Tot Simonne) En sluit de deur!
(Alexander gaat af)

Simonne (Sluit de deur)

John (Zit diep in de put. Hij is zwaar onder de indruk van het feit dat de informatie van Arie niet blijkt te kloppen. Maar hij verdringt dit. Hij neemt een zelfverzekerde houding aan en gaat aan tafel zitten, de revolver in de handen)
Ha! Er bestaat geen Villa Rosita! Arie is een leugenaar! Een fantast! Hij heeft me wat voorgelogen hè, al die maanden. Het is niet genoeg dat ge hem vermoordt, ge wilt hem helemaal kapot maken. Maar het zal u niet lukken! Geef me de fles jenever. Van nu af aan wordt dit mijn drank. De drank van Arie. Geen pilsjes meer voor mij.

Simonne (Zet de fles jenever op tafel)

John Ge dacht, Arie is niets meer voor mij, hij loopt me maar in de weg met zijn dronkenschappen en zijn brutaliteiten, laten we Arie dus maar even van kant maken. Wel, het is u niet gelukt. Ik bezorg u een nieuwe Arie. Ge zijt er nog niet van af. Daar zal ik voor zorgen. Ga nu uw simpele kleren aantrekken. De vrouw van Arie is simpel. (Hij drinkt en kijkt haar dreigend, stoer grijzend aan)

(Ruim een week later)

- Simonne (Is gekleed zoals in de eerste scène. Ze is iets aan het zoeken in kasten en laden. Ze is daar geruime tijd mee bezig. Tenslotte vindt ze wat ze zoekt: een gerechtelijk document. Ze overleest het snel en steekt het dan op zak. Dan zet ze de tafel: frites met kip en twee glazen water. De bril van John ligt op tafel, ze wil hem weggleggen, maar bedenkt zich dan. Ze legt hem terug. Ze is bang voor mogelijke opmerkingen van John. Na een aarzeling roept ze John) John, komt ge eten? (Simonne wacht nog even en gaat tenslotte aan tafel zitten. Ze eet niet)
- John (Komt uit de voutekamer, de fles jenever in de hand en de revolver en een doosje kogels tussen zijn broekriem. Van zijn blauw oog is niets meer te merken. Hij is weeral zwaar aan het drinken geweest. Hij maakt een ziekelijke indruk. Hij neemt apathisch plaats aan tafel en zet onmiddellijk zijn donkere bril op. Hij drinkt zijn glas water in één slok leeg, dan schenkt hij zich in hetzelfde glas een jenever in. Hij drinkt er profijtig van)
- Simonne Het is kieren. (Ze bedient John, voor zichzelf neemt ze alleen wat frites) John, we gaan eten...
- John (Ongeïnteresseerd. Mompelend) Het werd tijd. (Hij legt zijn revolver en de kogels naast zijn bord)
- Simonne Het gaat koud worden.
- John (Speelt met zijn revolver)
- Simonne Het is kieren. Waarom eet ge er niet van?
- John Waarom eet ge er zelf niet van?
- Simonne Ge weet waarom niet.
- John Het is anders lekker, hoor. Kip, die ge zelf hebt gekweekt en geslacht.
- Simonne John, gaat ge nu eten of niet?
- John Ik heb geen honger. Alleen dorst. (Hij drinkt)
- Simonne Luister, jongen. Dit gaat niet langer zo. De helft van wat daar rondloopt hebt ge al kapot geschoten, en als ze op tafel komen, eet ge er niet van.
- John (Meer tot zichzelf dan tot Simonne) Omdat het stinkt. Arie zei dat altijd: mijn vrouw, die heeft geen verstand van eten klaarmaken, het stinkt, haar eten. Ik ben het met hem eens.

Simonne Goed. Dan zal ik afruimen. Dit met de laatste keer geweest zijn. Het is zinloos. Ze doodschieten en er toch niet van eten. (Ze brengt alles terug naar de keuken)

John (In zichzelf, zonder een poging te doen om verstaan te worden door Simonne) Er zal op tafel komen wat ik beslis. Hoe kookte ge vroeger, toen Arie er nog was? Ge kookt wat hij beval. Met mij zal 't ook zo zijn. Als ik zeg: morgen kip, dan komt er morgen kip op tafel...

Simonne (Komt terug op) Wat?

John (Kijkt haar voor het eerst aan) ... tot er geen enkel meer rondloopt of tot mijn kogels op zijn, zolang zal het duren.

Simonne Zolang zal het duren...

John (Hij neemt een slok jenever, langzaam, moe)

Simonne (Voorzichtig) Jongen, luister. Als ge hier nog wilt blijven wonen... ik kan u niet buitensmijten, maar...

John Ha, ge weet het.

Simonne ... maar zo gaat het niet langer. Ik kan er niet tegen. Ik ga er aan kapot, en gij nog meer. Ge maakt uzelf kapot. Ge eet niet, ge drinkt alleen maar. Van 's morgens vroeg. (Ze wijst naar de voutekamer) Zoals ge u daar hele dagen opsluit. Hele dagen met die revolver en dat geldstuk bezig... en uw snor aan het verzorgen... net als Arie.

John Ik had het u toch gezegd: Arie is niet meer, ik bezorg u een nieuwe Arie.

Simonne Ik hoor u in uzelf praten. De ene keer zit ge er levensloos bij en dan plots...

John ... word ik gevaarlijk! Ge zijt bang van me, hè.

Simonne Dit is niet gezond meer, zoals gij Arie nadoet. Ge slaat me wel niet, maar... ge gaat ernstig ziek worden.

John Ziek! Ik? Mijn fysieke conditie is O.K. Kijk maar. (Hij neemt het muntstuk uit zijn zak en laat het een aantal keren met grote inspanning, maar feilloos op de rug van zijn hand terecht komen) Zoals ge zegt: net als Arie. Controle, ik heb mezelf onder controle. Cool. (Hij wil zich inschenken, de fles is leeg) Breng me een nieuwe fles... en olie voor mijn revolver.

Simonne (Gaat af naar de keuken)

John (Laat even zijn kop hangen. Hij heeft pijn in zijn handen en onderdrukt een grimas)

Simonne (Plaatst een nieuwe fles jenever en een klein oliebusje op de tafel)

John (Begint liefdevol de revolver te oliën)

Simonne (Bekijkt hem) Dit moet ophouden, John. Mijn beesten... en dit hier (Ze wijst naar de fles jenever), waar moet ik het geld blijven halen?

John Het geld? Daar met ge voor werken, voor geld. Dweilen en handdoeken stikken. Naaien. Remember. Er zijn winners en er zijn losers. De losers zijn zij die werken voor de winners. Uw rol is die van de looser. Ik ben de winner.

Simonne Hoe zoudt gij een winnaar kunnen zijn. Alles wat ge hier doet, is uzelf zitten opvreten en dromen van...

John ... van Arie.

Simonne Ja, en van dat zogenaamde gangsterwereldje van u.

John (Ongeïnteresseerd. Hij werkt aan zijn revolver) Juist.

Simonne Van wie wint ge het hier? Van mij, van een simpel vrouwtje, het zijn uw eigen woorden...

John ... en die van Arie.

Simonne (Kan zich voor één keer niet beheersen) Van Arie! Van Arie! Ja, en het is maar povertjes als ge iemand als ik moet uitzoeken om het tegen te winnen. Als ge een echte zware... gangster wilt zijn, ga dan de banken overvallen of zo, maar hou op met mij het leven onmogelijk te maken.

John Die banken, dat komt nog, op tijd en stond. Ik heb in die richting al een paar telefoontjes gedaan in het dorp.

Simonne Ge moet daarmee opletten, met dat rondlopen in het dorp. De mensen zullen beginnen te roddelen over u.

John Dat is goed. Het is een teken dat ik belangrijk ben.

Simonne (Angstig) Naar wie telefoneert ge dan?

John Ge zijt bang dat ik de politie bel, hè. Haha. Nee, dat doe ik maar als ik helemaal aan de grond zit. Voorlopig bel ik mijn relaties op, van vroeger, van het verbeteringsgesticht. Ja, de meesten durven mij niet te helpen, zijn weer op het rechte pad beland, losers geworden. Maar er is er één, die is net uit de gevangenis ontslagen, zijn adres moet ik zien te bemachtigen. Van zodra ik dat heb, zijt ge me kwijt. Hij komt me halen, in zijn sportwagen, en weg zijn we. Zal wat anders zijn dan die trut Els die me niet durft mee te nemen in haar slakkenwagentje. Volgende week zoek ik verder, telefoontjes doen links en rechts, niet overhaast. En dan, dan zit ik weer in het milieu, dan zal ik het winnen van andere kalibers dan van u. Ha! Gedaan met het boerenbed, de vier trapjes op, gedaan met de eeuwige kiekens en konijnen... met de uitgezakte wijven zoals gij en de trutten zoals Els. De vrouwen, ze zullen het weten:

Playboy is back in town, omringd door zijn vrienden, in hun Amerikaanse sleeën. Back in town... De mannen, die weten het: oppassen voor hem, loop hem niet voor de voeten. Misschien, als hij goedgezind is, heeft hij een werkje voor ons, valt er wat geld af. De mannen, ze gaan opzij voor me. De vrouwen, de knapste vrouwen, die omzwermen me, ik bekijk ze niet eens... (Hij beeft) John de Playboy...

Simonne John, doe dat niet. Ge maakt uzelf wat wijs...

John (Drinkt een grote slok)

Simonne En hou op met drinken. Ge overdrijft. Ik wil u helpen, ziet ge dat niet?

John (Herpakt zich) Me helpen? Ge hebt me al genoeg geholpen door Arie te vermoorden! Ha, ik weet hoe ge me kunt helpen. Ik zit hier toch nog voor een tijdje. Koop een televisietoestel. Al van gehoord? TV. Heeft een scherm, duw op een knopje en ze spelen cinema. Ha! Een stevige gangsterfilm met Humphrey Bogart. Yeaah man, keep it cool man. Gimme a light, will you. (Hij neemt het muntstuk uit zijn zak en speelt zijn spelletje) One, two, three, four, five, six... and so on, and so on... (Hij staart naar het muntstuk)

Simonne (Na een poos) John, dat is dromen wat ge doet, op een gevaarlijke manier. Hoe langer hoe meer gaat ge erin wegzakken, in uzelf praten, dromen. Ge moet daar mee opletten. Er is toch nog altijd, hoe moet ik dat zeggen, de werkelijkheid. Ge kunt daar ernstig ziek van worden, van dat dromen. (Ineens hard) Luistert ge naar me?

John (Uitschietend) Ja! Gij zijt het die het moet zeggen, dat het maar dromen zijn. Gij, die mijn enige droom afgepakt hebt: Arie. Dat was een werkelijke droom. Concrete plannen, realistische vooruitzichten, dat hadden we.

Simonne (Moe) Ja...

John Een reeks kleinere zaakjes, die waren voor mij, hier in de buurt, zaakjes die te gevaarlijk waren voor Arie omdat hij hier gekend is. En de grotere, in Luik, in het buitenland, die zouden we samen doen...

Simonne Ja...

John Ja, ja! Volgens u was dat maar opschepperij van hem. Ik heb het al duizend keer moeten horen.

Simonne Ik bezweer u. Geloof me. Arie was zo iemand. Ge zijt beetgenomen door hem. Hij heeft gelogen tegen u. Zie dat toch eens in. Herpak u!

John En waarom zou hij gelogen hebben? Ik was een jeugddelinquentje van niks. Hij wist dat wel. Hij had mij niet nodig. Geef mij één goeie reden waarom hij me zou belogen hebben.

Simonne Ik weet dat niet. Misschien... waarom liegt en fantaseert een mens? Omdat het in zijn karakter ligt... Om de eenzaamheid te verdrijven? Omdat een gewillig oor naar u luistert? Of om indruk te maken bij de andere gevangenen?

John (Fel, hij vreest allang dat ze gelijk heeft) Wat weet gij daarvan, van de gevangenis? Praat niet van dingen die ge niet kent. Arie was een zware, een winner.

Simonne Goed. Ik wil u niet kwaad maken, maar als hij zo 'n zware was, hoe legt ge het dan uit dat hij zo raar, zo onhandig aan zijn einde gekomen is.

John Zo raar! Gij hebt hem vermoord, terwijl hij sliep of zo, omdat ge ziek zijt in uw hoofd, gij!

Simonne Nee, maar zelfs al was dat waar, dan kunt ge hem toch geen winnaar noemen, als hij het hier nog niet kon halen, tegen mij.

John Gij, gij verdient dat ik u bij hem doe belanden, in uw kelder. Op een dag, als ik zat genoeg ben, dan jaag ik een kogel door uw kop, zoals bij de kiekens, geluidloos, floep... Arie was een echte, een vriend, een beschermer. Ik kan het bewijzen. Ik heb de plannen die we maakten in mijn kop.

Simonne (Na een korte poos. Voorzichtig) Ik kan ook iets bewijzen.

John Wat?

Simonne Ik heb iets teruggevonden. Het papier... zijn veroordeling, waarom hij gezeten heeft. Alles staat er op, ook de reden: slagen en verwondingen, er staat niets op over inbraken.

John Waar is dat papier? Ge liegt.

Simonne Het staat er zwart op wit. (Ze haalt het document langzaam uit haar zak)

John (Grijpt het uit haar handen. Hij verslindt de inhoud, met groeiende ontzetting) Dit telt niet, dit moet een andere veroordeling zijn. Hij heeft gezeten wegens een grote inbraak, een bankoverval...

Simonne Tja, jongen...

John (Verscheurt het papier) Nee! Dit is waardeloos! Wat hij me vertelde, dat telt voor mij.

Simonne Zoals ge wilt, zoals ge wilt.

John Ja, het zal zijn zoals ik wil. Maak godverdomme dat ge wegkomt. Ga naaien. Werk voor me.

Simonne (Maakt zich uit de voeten, ze gaat werken aan haar naaimachine)

John (Zeer lange stilte. Zijn angst en ontzetting groeien. Hij zakt ineen. Tenslotte gaat hij de papiersnippers bijeenrapen. Hij past ze in elkaar en leest opnieuw. Hij is razend. Hij haalt de boksbeugels uit zijn zak en kwakt ze neer op tafel. Hij haalt het muntstuk uit zijn zak en werpt het met volle kracht tegen de muur) Arie! Arie! Gij strontzak!

Simonne (Houdt op met naaien, ze kijkt bang in de richting van John)

John Hou op! Hou daarmee op!

Simonne Maar ik heb opgehouden.

John Ophouden, godverdomme! (Hij loopt naar haar toe, Simonne gaat rap opzij) Gedaan ermee. Er moet niet meer gewerkt worden, naaister. (Hij stamt op de naaimachine, trekt de riem los) Kapot! Kapot! Zoals gij Arie kapot maakt. Daar! Daar! Gedaan met naaien! (Hij trekt de bril van haar gelaat, trapt hem stuk)

Simonne Dat kunt ge niet doen! John, mijn machine! Mijn broodwinning! Mijn bril! Laat dat...

John (Is buiten zichzelf en stampet op haar naaimachine)

Simonne (Probeert haar bril te vinden op de grond. Ze kruipt rond, op handen en voeten)

John Ja, probeer het zo. Tracht u zo te redden. Geraffineerde houdingen aannemen zoals in uw seksboek, uw Playboy. Juist, uw slanke jeugdige kont wat meer omhoog, zo! Nog meer!

Simonne Blijf van me af!

John (Neemt de Playboy van de kast. Simonne kruipt ondertussen recht. Zonder bril ziet ze niet goed. John slaat de Playboy open, voor haar neus) Kunt ge zien? Hier! The Miss June pin-up girl, Linda Gamble. Kunt gij dat ook? Zo! (Hij doet haar een sexy pose aannemen)

Simonne John, ge doet me pijn.

John Het begint nog maar. (Hij doet haar zeer brutaal nog meer poses aannemen) Hier, Vlaanderens seksvamp nummer één, die dacht dat ze een jonge kerel kon betoveren met haar versleten onderdelen. De oude schuur, die in een roes haar mond voorbij praatte. Haha... De potsierlijke mannenverslindster! (Hij scheurt haar blouse stuk) Ge zult het u nog beklagen dat Arie er niet meer is!

Simonne (Kan nauwelijks iets onderscheiden zonder bril. Ze verweert zich al niet meer. Voor haar is het duidelijk: John is de grens aan het overschrijden. Ze zal de verdere vernederingen gedwee ondergaan. Daarna zal ze het recht in eigen handen nemen)

- John Ze wordt er stil van! Wilt ge ze terug, uw blouse? Kom ze halen. Kom, kom. Ik zal ze u laten terugwinnen. We spelen er voor, zoals in de gevangenis. (Hij zet de teerlingbak op tafel) Een omgekeerde strippoker! Haha! Ziet ge dit? (Hij doet de boksbeugels aan) Het wordt een echt mannenspel, behaarde borsten en tatoeages en gespierde armen. Zoals in de gevangenis. Steek uw handen uit. (Hij neemt grote slokken van de jeneverfles)
- Simonne (Half op de tast vindt ze haar weg naar de tafel, ze gaat lijdzaam op een stoel zitten. Ze steekt langzaam haar handen uit)
- John (Bekijkt haar. Dan gaat hij het fluitje halen en legt het voor haar op tafel) Wilt ge de cowboy niet roepen, dan kan hij u verdedigen. Nee? Goed dan, we beginnen. Ik werp voor u. Kijk, 64. Nu ik, 75. Ik win. (Hij slaat hard op de rug van haar handen. De boksbeugels dringen in haar vlees. Simonne ondergaat dit bijna stoïcijns) Opnieuw! Gij eerst. (Hij werpt) 32. Nu ik. 60. (Hij slaat toe) Het is aan u. (Hij werpt opnieuw voor haar) 12. Haha, lager kan het niet. Ik hoef zelfs niet te werpen. Ik zal u alvast bedienen. (Hij slaat hard toe. Hij drinkt een grote slok jenever) In feite... in feite ben ik toch te sterk voor u, ik ben de winner, we gaan een beetje slaan zonder te spelen. Goed zo, mooi hoog houden. (Hij slaat haar verscheidene keren op de handen. Ze ondergaat het zo lijdzaam mogelijk. Tenslotte begint hij hysterisch te lachen) The looser! The looser! (Hij buigt voorover, grijpt naar zijn maag) Ik word er ziek van, ziek! De onderdanigheid! (Hij staat wankelend op en strompelt naar de canapé. Hij gaat liggen. Hij heeft braakneigingen. Hij voelt zich ellendig) Help me... Simonne... help me... ik kan niet meer...
- Simonne (Gaat snel een emmer en een natte handdoek halen in de keuken. Ze legt John in een makkelijker positie en bet zijn voorhoofd)
- John (Zwak) Ik... ik... Arie...! Arie...! (Tenslotte strompelt hij weg naar de voutekamer)
- Simonne (Na een poos staat ze op en gaat op zoek naar een bril. Ze zet hem op. Dan verzorgt ze haar handen. Ze gaat naar haar naaimachine en herstelt ze zo goed mogelijk. Dit alles op een haast onmenselijk rustige manier. Dan ruimt ze de tafel af. Ze neemt het fluitje en even zou het kunnen lijken of ze om hulp zal fluiten naar Alexander, maar daar is geen sprake van, ze hangt het fluitje op zijn plaats. Dan komt ze terug naar de tafel, neemt de revolver, laadt hem en begeeft zich naar de voutekamer)
-

VI

(De volgende dag)

- Simonne (Is rustig aan het werk aan haar naaimachine. Ze heeft haar schort aan. Haar beide handen zijn zo met windsels verbonden, dat haar vingers vrijblijven. De voordeur staat open. Zonder van haar stoel op te staan, werpt ze af en toe een blik naar buiten. Ze verwacht Alexander. Als ze merkt dat hij eraan komt, houdt ze op met naaien en klasseert de dweilen en handdoeken netjes bijeen)
- Alexander (Komt gehaast, op, een beetje paniekerig. Half fluisterend) Simonne?
- Simonne (Rustig) Dag Alexander. Hoe gaat het?
- Alexander Ge hebt gefloten. Scheelt er wat? Met hem?
- Simonne Nee, nee. Alles is in orde, hier.
- Alexander Ha. Is hij er niet?
- Simonne De jongen, John? Hij is vertrokken, gisteren.
- Alexander Hij is vertrokken!
- Simonne Ja.
- Alexander Zomaar ineens vertrekken. Naar waar?
- Simonne Dat zei hij niet. Hij mompelde iets van het buitenland. Hij vond ineens dat hij weg moest.
- Alexander Wel, wel. Volledig in de stijl van Arie. Ineens vertrokken, met onbekende bestemming. Wat hebt ge aan uw handen?
- Simonne Oh, kokend water over gegoten. Ik kan nog naaien, het is niet erg. Zal rap genezen zijn. Ik heb goed vlees.
- Alexander (Kijkt achterdochtig rond) Ik zat er al mee in. Ik zeg bij mezelf: Simonne fluit zo hard. Ze zit waarschijnlijk in moeilijkheden met de jongen. Ze heeft mijn hulp nodig. Ik ga maar direct.
- Simonne Ik heb uw hulp nodig ook. Om te spelen. Hij is weg, we kunnen weer spelen. Of hebt ge geen goesting?
- Alexander (Beseft dat Simonne een en ander te verbergen heeft. Hij zal daar proberen munt uit te slaan. Zonder enthousiasme) Spelen? Goesting? Altijd, ja, ja.
- Simonne Ge weet hem staan, de jenever.

Alexander (Onverschillig) Ja...

Simonne Is er wat?

Alexander Nee, nee.

Simonne Is uw dochter weer lastig, misschien?

Alexander Mijn dochter? (Brede grijns) Nee! Die zal ik niet meer horen zagen om bij haar te gaan werken, in de beenhouwerij. Ze zijn failliet of zoiets. Uit hun huis gezet. Ze moeten ergens gevoefd hebben met zwart vlees en kleurstoffen. Haha... ze leveren vlees aan een chique privéschool. Ze zijn daar allemaal doodziek geworden.

Simonne Dat moeten we dan vieren, hè. Vooruit, zet de fles op tafel. We gaan spelen.

Alexander (Begeeft zich naar de kast. Hij bemerkt het nummer van Playboy naast de teerlingbak) Hierzie. Hij heeft iets vergeten, uw jongen.

Simonne Wat? Wat?

Alexander Alleen dit. (Hij bekijkt de voorpagina. Leest) Playboy. Of is het van u?

Simonne Dat? Wat denkt ge wel, Alexander. Ik koop dit soort dingen niet.

Alexander (Bladert er in) Wel, wel, het is dus hierin dat hij zijn Engels leerde. Moet ge dat zien. Het is niet mis, maar het is mijn genre niet. Het zijn tenslotte maar prentjes en ze zijn zo jong allemaal, zo mager, zo, buiten hun façade. Als ik nog eens aan iets zou beginnen, zou het toch met een echte, levende moeten zijn, een die niet zo jong is.

Simonne (Neemt de Playboy uit zijn handen. Vriendelijk) Zouden we nu niet beter een echt, levend spelletje doen met de teerlingen?

Alexander Ja... Het was toch raar hè, met die jongen. In het dorp, daar stellen ze vragen over hem. Ze weten dat ik hier dikwijls kom, ze vragen me wat hij hier eigenlijk kwam doen. Ze denken dat ik dat weet. Maar ik zwijg. Zo ben ik hè, Simonne. Niet dat ik het weet...

Simonne Ja, ja, kom. (Ze heeft de teerlingenbak op tafel gezet, twee glazen en de fles jenever. Ze schenkt in) Laten we eens klinken. Omdat we weer goed zitten, rond de teerlingbak. Gij hebt geen last meer van uw dochter, en ik heb geen last meer van de jongen. Gezondheid!

Alexander (Drinkt niet. Kijkt rond) Naar wat ruikt dat hier toch? Is het zeep?

Simonne Zeep? Ja, schuurzeep. Ik heb gekuist.

Alexander Oh. (Hij kijkt rond) Ge zoudt het anders niet zeggen. Ge hebt zeker gekuist zonder uw bril op.

Simonne Hier heb ik niet gekuist. Mijn slaapkamer, die heb ik eens grondig geschuurd.

Alexander Ha. Ja, een mens moet ergens beginnen, hè... In het dorp, in het café, daar zagen ze de oren van mijn kop. En me maar trakteren. Er zijn er, die zeggen dat hij dat was, in de feestzaal, met de sacoches.

Simonne Zeggen ze dat?

Alexander Ja. Maar ik zwijg als vermoord. Ge kent me. Ik zal ze niet gaan vertellen dat ge hem de helft van uw kiekens en konijnen hebt laten opeten of dat ge hier uw bril aan het zoeken waart in uw peignoir alle twee... We zijn geburen. We moeten elkaar helpen. Ik doe iets voor u. Gij doet iets voor mij.

Simonne Ja, ik bezorg u jenevertjes. Zoveel ge wilt.

Alexander Wel, ik weet niet. Drank, dat is ook niet alles. Ik heb daar iets over gelezen in de gazet. Ik weet niet...

Simonne In de gazet schrijven ze zoveel. Bladvulling. Ge gaat eens klinken met mij. Hier zie.

Alexander (Klinkt met Simonne, niet erg enthousiast)

Els (Komt binnen. Simonne en Alexander zien haar niet onmiddellijk) Eh... dag.

Simonne Oh. Els?

Els Eh... dag Simonne, dag Alexander. (Ze kijkt rond)

Simonne Wel?

Els Ik kom voor John. Is hij er?

Simonne John. Nee. Hij is weggegaan, gisteren.

Els Hoe bedoelt ge? Weggegaan?

Simonne Vertrokken. Voor goed.

Alexander Naar het buitenland of zoiets.

Els Oh, hij is al weg.

Simonne En gij, gij vertrekt vandaag op reis. Met uw vriendin.

Els Ja. Is hij echt vertrokken, alleen?

Simonne Ja. Gisteren.

Alexander Gisteren.

Els Oh.

Simonne Ge had hem willen meenemen, hè.

Els Ja...

Simonne Weten uw ouders daarvan?

Els Nee, nee. Mijn vriendin ook niet. Maar ik had een trucje gevonden. Hij zou autostop kunnen doen langs de baan, en wij pakken hem dan zagezegd mee.

Simonne Dat is slim. Maar ge zijt te laat met uw slimmigheid.

Els Wel... Heeft hij nog iets gezegd of zo...

Simonne Over u? Nee...

Els Nee. Tja, dan... Mijn vriendin wacht in de auto. Ik... (Ineens) Simonne, ge vertelt toch niets aan mijn vader hè. Als ge er over zwijgt zal ik u eeuwig dankbaar zijn.

Simonne Eeuwig, zo lang is niet nodig.

Els Ge gaat toch zwijgen hè, Simonne. Alstublieft. En gij ook Alexander. Beloof het.

Alexander Ik ben een graf.

Simonne Vertrek nu maar, Els, naar uw Middellandse Zee.

Els Ja. En nog bedankt voor mijn kleed.

Simonne Zijt ge er content van?

Els Natuurlijk. Als ik ooit iets voor u kan doen, Simonne...

Simonne Wel, weet ge wat. Als ge terug zijt, zet dan uw vader eens onder druk om mij wat interessanter werk te bezorgen. Doe handdoeken en dweilen hele dagen... Zo slecht zijn mijn ogen nu ook weer niet.

Els Natuurlijk. Ik zal er voor zorgen, Simonne. Ik zal er voor zorgen. Dat ge weer kleedjes kunt naaien. Ik moet nu weg. En bedankt.

Simonne Zonder dank. Vergeet het niet van de kleedjes.

Els Dag...

Alexander Dag.

Els (Gaat af)

Simonne Nu kunnen we eindelijk gaan spelen. Het is zo lang geleden.

Alexander (Bestudeert Simonne aandachtig) Ge doet dat zeer goed.

Simonne Wat?

Alexander Met Els. Gij doet haar een plezier door te zwijgen en zij doet u een plezier door u beter werk te bezorgen. Zo hoort het.

Simonne Wel... (Ineens) Ik ga u ook een plezier doen, zie. Wacht. (Ze diept een goed verborgen geldkoffertje op uit de stapels dweilen. Ze legt biljetten van vijfhonderd frank op tafel) We gaan eens grof spelen. En ge moogt niet zeuren, enfin, een klein beetje maar... (Ze kijkt hem strak aan) Ik weet niet of ik op u kan rekenen. Wat denkt ge? En ik ga nog eens bijtanken voor u. (Ze vult zijn glas bij) Wat is er? Hebt ge geen dorst?

Alexander Ik weet niet. Er stond iets in de gazet over drank...

Simonne Wat dan?

Alexander Het is niet goed voor de gezondheid...

Simonne Maar als men met mate drinkt, zoals gij...

Alexander Nee, nee. Er stond nog bij, tja, hoe moet ik dat zeggen, ge zijt een vrouw... het ging over ouderdom en over eh, betrekkingen hebben... seks. Er stond in dat drank de... kracht van een man afremt en dat... hoe moet ik dat zeggen, dat potentie, zo noemen ze dat, dat potentie op oudere leeftijd niet zozeer een kwestie is van... allez, het is vooral een kwestie van het nog willen, het echt willen in uw kop zo... Als ge maar wilt, dan gaat het, stond er in.

Simonne Ja, gazetten...

Alexander In het café, daar lachen ze me uit, ze zeggen dat ik u een fluitje cadeau gedaan heb, omdat mijn eigen... wel, eh... niet meer meewil. Maar ik kan dat hier niet herhalen, in aanwezigheid van een vrouw. (Korte poos) Ik weet niet of ge begrijpt wat ik bedoel.

Simonne Waarom vertelt ge dat tegen mij, Alexander? Ik ben een getrouwde vrouw tenslotte.

Alexander Een getrouwde vrouw met een man die nooit thuis is. Ge zijt zo goed als weduwe. (Ineens) Ge waart niet mis, in uw peignoir, Simonne. Ik... ik zag dat graag, dat roze.

Simonne In mijn peignoir?

Alexander Ja, toen ge uw bril zocht, met hem. Of draagt ge die niet meer, uw peignoir?

Simonne (Beseft allang dat ze wat toegevingen zal moeten doen. Ze is benieuwd hoever ze zal moeten gaan) Wel... dat gebeurt. Ik zou die wel niet aanhebben als er een wildvreemde op bezoek komt of zo...

Alexander Een wildvreemde heeft daar geen zaken mee, dat spreekt vanzelf.

Simonne Maar de zaterdag bijvoorbeeld, als ik mij gewassen heb dan doe ik mijn peignoir aan. Volgende zaterdag bijvoorbeeld...

Alexander Ja, maar dan kan niemand binnen, dan doet ge de deur goed op slot waarschijnlijk.

Simonne Voor vreemden, ja. Maar als gij nu toevallig zoudt langskomen...

Alexander Ja, ja. Voor mij zoudt ge u niet moeten generen.

Simonne Nee. Dat zou voor mij geen probleem zijn.

Alexander (Hij straalt) Dan is het goed. Zaterdag kom ik misschien eens spelen. Het is goed. We zijn geburen hè, Simonne, we moeten elkaar verstaan. Ge kent me, is er iets, ge moet maar fluiten. Een alleenstaande vrouw... En doe dat geld nu maar weg. Zoals ge ziet, er zijn dingen waar ge me meer plezier kunt mee doen dan met geld...

Simonne Jaja, Alexander, dat is dan zo afgesproken: de zaterdag. Als er maar geen grenzen overschreden worden.

Alexander Wat?

Simonne Ik zeg: mensen moeten elkaar verstaan, als er maar geen grenzen overschreden worden.

Alexander Haha, die Simonne. Grenzen... Daar drinken we dan op. Gezondheid, Simonne, op de zaterdag.

Simonne Gezondheid, Alexander. En nu, nu gaan we spelen.

Alexander Wie begint? Eens kijken. (Hij werpt) 70.

Simonne (Werpt) 12.

Alexander Gij verliest voor het opgaan. Zoals gewoonlijk.

Simonne Ja, Alexander. Ik verlies, zoals gewoonlijk. (Ze lacht hem warm toe)